

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 februari 2020
(OR. en)

6023/20

Interinstitutionellt ärende:
2020/0022 (CNS)

CODIF 1
FISC 60
ECOFIN 81

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	12 februari 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr:	COM(2020) 49 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om administrativt samarbete i fråga om beskattning (kodifiering)

För delegationerna bifogas det ovannämnda förslaget från kommissionen om kodifiering (COM(2020) 49 final - 2020/0022 (CNS) och bilagorna 1 till 6).

Delegationerna uppmanas att senast fredagen den 20 mars 2020 skicka sina synpunkter på förslaget om kodifiering till följande adresser:

Codification@consilium.europa.eu **OCH** sj-codification@ec.europa.eu

Delegationerna ombeds notera Kodifiering – Praktisk handledning (dok. 14722/14 + COR1).

Bilaga: COM(2020) 49 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.2.2020
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om administrativt samarbete i fråga om beskattning (kodifiering)

MOTIVERING

1. Inom ”Medborgarnas Europa” fäster kommissionen stor vikt vid att unionsrätten förenklas och förtydligas så att den blir mer tillgänglig och begriplig för medborgarna och därmed ger dem nya möjligheter och tillfällen att utöva de särskilda rättigheter som de kan åberopa.

Ett hinder för att uppnå detta mål är dock att ett stort antal bestämmelser som har ändrats flera gånger och ofta på ett väsentligt sätt finns spridda i såväl den ursprungliga rättsakten som i senare ändringsrättsakter. För att kunna fastställa vilka bestämmelser som gäller fordras därför att ett stort antal rättsakter kontrolleras och jämförs.

Unionsrättens klarhet och överskådlighet är därför beroende av att ofta ändrade bestämmelser kodifieras.

2. Genom beslut av den 1 april 1987¹ gav kommissionen sina avdelningar i uppdrag att kodifiera rättsakter senast efter det att de ändrats för tionde gången. Den underströk samtidigt att detta är en minimiregel och att avdelningarna bör sträva efter att kodifiera de texter som de har ansvar för med ännu kortare mellanrum för att göra bestämmelserna klara och begripliga.
3. Detta bekräftades i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Edinburgh i december 1992², där också betydelsen av en kodifiering betonades, eftersom den garanterar förutsebarhet i fråga om vilken lag som är tillämplig vid en viss tidpunkt i en viss fråga.

Kodifieringen ska genomföras i enlighet med det normala förfarandet för antagande av unionens rättsakter.

Eftersom rättsakterna inte får ändras i sak vid en kodifiering har Europaparlamentet, rådet och kommissionen i ett interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 enats om en påskyndad arbetsmetod i syfte att snabbt kunna anta kodifierade rättsakter.

4. Detta förslag avser en kodifiering av rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG³. Det nya direktivet ersätter de olika rättsakter som omfattas av kodifieringen⁴. Förslaget följer de kodifierade texterna vad beträffar innehållet i sak och begränsar sig därmed till att föra samman texterna, vilket innebär att de ändringar som krävs till följd av kodifieringen endast är av formell karaktär.
5. Detta förslag till kodifiering har utarbetats på grundval av en föregående konsolidering på 23 officiella språk av direktiv 2011/16/EU och dess ändringsrättsakter, som genomförts av Europeiska unionens publikationsbyrå med hjälp av ett databehandlingssystem. I de fall artiklarna har numrerats om framgår förhållandet mellan de gamla och nya artikelnumren av en tabell i bilaga VI till det kodifierade direktivet.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilaga 3 till del A i slutsatserna.

³ Förslaget finns infört i lagstiftningsprogrammet för 2019.

⁴ Se bilaga V till detta förslag.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om administrativt samarbete i fråga om beskattning (kodifiering)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁵,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 2011/16/EU⁶ har ändrats väsentligt flera gånger⁷. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
-

↓ 2011/16/EU skäl 3 (anpassad)

- (2) ☒ Detta direktiv ☒ bör ge medlemsstaterna befogenhet att samarbeta effektivt på internationell nivå i syfte att motverka den ständigt ökande globaliseringens negativa effekter på den inre marknaden.
-

↓ 2011/16/EU skäl 6 (anpassad)

- (3) ☒ Detta direktiv ☒ bör gälla för direkta skatter och indirekta skatter som ännu inte omfattas av annan unionslagstiftning. För detta ändamål anses detta direktiv vara det korrekta rättsliga instrumentet för att uppnå ett effektivt administrativt samarbete.

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁷ Se bilaga IV.

↓ 2011/16/EU skäl 7 (anpassad)

- (4) Detta direktiv föreskriver tydliga och exakta regler för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna i syfte att säkerställa ett omfattande administrativt samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt vad gäller utbyte av upplysningar. I synnerhet bör tydliga regler även göra det möjligt att täcka in alla juridiska och fysiska personer i unionen mot bakgrund av det allt större antalet juridiska konstruktioner, som inte bara omfattar traditionella lösningar som trustar, stiftelser och investeringsfonder, utan även nya konstruktioner som kan komma att tillskapas av skattebetalare i medlemsstaterna.

↓ 2011/16/EU skäl 8 (anpassad)

- (5) Det bör finnas direkt kontakt mellan medlemsstaternas lokala eller nationella kontor med ansvar för administrativt samarbete, samtidigt som kommunikation mellan centrala kontaktkontor är huvudregeln. Brist på direkta kontakter medför ineffektivitet, underutnyttjande av arrangemangen för administrativt samarbete och att kommunikationen fördröjs. Direkta kontakter bör äga rum mellan myndigheterna, så att samarbetet blir effektivt och snabbt . Delegeringen av behörighet till kontaktorganen bör överlåtas till varje medlemsstats nationella bestämmelser.

↓ 2011/16/EU skäl 9 (anpassad)

- (6) Medlemsstaterna bör utbyta upplysningar om specifika fall om en annan medlemsstat så begär och bör göra de efterforskningar som är nödvändiga för att ta fram dessa upplysningar. Standarden *kan antas vara relevant* syftar till ett utbyte av upplysningar i skatteärenden i vidast möjliga omfattning och klargör samtidigt att det inte står medlemsstaterna fritt att genomföra så kallade *fishing expeditions* eller begära upplysningar som sannolikt inte är relevanta för ett skatteärende avseende en viss bestämd skattebetalare . Artikel 24 i detta direktiv innehåller formföreskrifter, men de bestämmelserna måste tolkas liberalt så att de inte hindrar ett effektivt utbyte av upplysningar.

↓ 2014/107/EU skäl 1 (anpassad)

- (7) Gränsöverskridande skattebedrägerier och skatteundandragande har blivit ett allt större problem och en viktig källa till oro i unionen och globalt. Orapporterade och obeskattade inkomster leder till att de nationella skatteintäkterna minskar avsevärt. Skatteuppbörden måste därför vara effektiv och ändamålsenlig. Dessutom har den utmaning som gränsöverskridande skatteflykt, aggressiv skatteplanering och skadlig skattekonkurrens innebär ökat betydligt. Sammantaget hindrar detta medlemsstaterna från att genomföra en tillväxtvänlig skattepolitik. Det automatiska utbytet av upplysningar är ett viktigt instrument i detta avseende och bör främjas kraftfullt som den framtida europeiska och internationella normen för insyn och utbyte av upplysningar i skattefrågor.

↓ 2014/107/EU skäl 2 (anpassad)

- (8) Även på internationell nivå (G20 och G8) har det erkänts att automatiskt utbyte av upplysningar är ett viktigt medel för att bekämpa gränsöverskridande skattebedrägerier och skatteundandragande. Efter förhandlingar mellan Amerikas förenta stater och flera andra länder, inklusive samtliga medlemsstater, om bilaterala avtal om automatiskt utbyte av upplysningar för att genomföra Förenta staternas Foreign Account Tax Compliance Act (vanligen kallad FATCA), fick Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) i uppdrag av G20 att bygga vidare på dessa avtal för att utveckla en global standard för automatiskt utbyte av skatteupplysningar.
-

↓ 2014/107/EU skäl 4 (anpassad)

- (9) År 2014 offentliggjorde OECD de olika beståndsdelarna i en global standard för automatiskt informationsutbyte om finansiella konton i skattefrågor, innehållande ett modellavtal för behöriga myndigheter, en gemensam rapporteringsstandard (CRS), kommentarer till modellavtalet för behöriga myndigheter och den gemensamma rapporteringsstandarden och it-format för att genomföra den globala standarden. Hela paketet om den globala standarden antogs av G20:s finansministrar och centralbankschefer i september 2014.
-

↓ 2014/107/EU skäl 5 (anpassad)

- (10) Detta direktiv bör också innehålla bestämmelser om obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna när det gäller vissa kategorier av inkomst och kapital som skattebetalare innehar i andra medlemsstater än hemviststaten. Direktivet bör innehålla en stegvis strategi för att förstärka det automatiska utbytet av upplysningar som innebär att utbytet gradvis utvidgas till att omfatta nya kategorier av inkomst och kapital.
-

↓ 2014/107/EU skäl 9 (anpassad)

- (11) För att minimera kostnaderna och de administrativa bördorna både för skatteförvaltningarna och för de ekonomiska aktörerna är det också av avgörande vikt att säkerställa att räckvidden för automatiskt utbyte av finansiella upplysningar inom unionen är i linje med den internationella utvecklingen. För att uppnå detta mål bör medlemsstaterna kräva att deras Finansiella institut genomför regler om rapportering och åtgärder för kundkännedom (*due diligence*) som fullt ut överensstämmer med reglerna i CRS som utarbetats av OECD. Dessutom bör tillämpningsområdet för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar omfatta samma upplysningar som omfattas av OECD:s modellavtal för behöriga myndigheter och CRS . Varje medlemsstat bör ha en enda förteckning över nationellt definierade Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och Undantagna konton som den bör använda både vid genomförandet av det här direktivet och vid tillämpning av andra avtal om genomförande av den globala standarden.

↓ 2014/107/EU skäl 10

- (12) De kategorier av Rapporteringsskyldiga finansiella institut och Rapporteringspliktiga konton som omfattas av detta direktiv är utformade i syfte att begränsa skattebetalarnas möjligheter att undvika rapportering genom att skifta tillgångar till Finansiella institut eller investera i finansiella produkter som ligger utanför tillämpningsområdet för detta direktiv. Vissa finansiella institut och konton med låg risk för skatteundandragande bör emellertid undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Trösklar bör i allmänhet inte förekomma i detta direktiv, eftersom de lätt kan kringgås genom att konton delas upp mellan olika Finansiella institut. De finansiella upplysningar som ska rapporteras och utbytas bör inte bara avse alla relevanta inkomster (räntor, utdelningar och liknande typer av inkomster) utan även kontosaldo och intäkter från försäljning av Finansiella tillgångar, för att kunna hantera situationer i vilka en skattebetalare försöker dölja kapital som i sig självt motsvarar inkomst eller tillgångar för vilka skatt har undandragits. Behandlingen av upplysningar enligt detta direktiv är därför nödvändig och står i proportion till ändamålet att göra det möjligt för medlemsstaternas skatteförvaltningar att korrekt och entydigt identifiera de berörda skattebetalarna och att kunna administrera och verkställa sin skattelagstiftning i gränsöverskridande situationer, bedöma sannolikheten för skatteundandragande och undvika onödiga ytterligare utredningar.

↓ 2014/107/EU skäl 11

- (13) Rapporteringsskyldiga finansiella institut kan uppfylla sin skyldighet att lämna uppgifter vad gäller Rapporteringsskyldiga fysiska personer genom att följa de detaljerade bestämmelser, inbegripet frekvens, som föreskrivs i deras interna förfaranden i enlighet med inhemsk lagstiftning.

↓ (EU) 2015/2376 skäl 1
(anpassad)

- (14) Utfärdandet av förhandsbesked i skattefrågor, vilka underlättar en konsekvent och transparent tillämpning av lagstiftningen, är brukligt också inom unionen. Att göra skattelagstiftningen tydligare för skattebetalarna kan uppmuntra till investeringar och till efterlevnad av lagstiftningen genom att företagen får rättslig säkerhet och kan därför befrämja målet att vidareutveckla unionens inre marknad utifrån de principer och friheter som fördragen bygger på. Skattebesked som avser skattedrivna strukturer har emellertid i vissa fall lett till en låg beskattningsnivå av artificiellt höga inkomster i det land som utfärdar, ändrar eller förnyar förhandsbeskedet och till artificiellt låga inkomster som ska beskattas i andra berörda länder. ☒ En hög nivå av ☒ transparens är därför ☒ nödvändigt ☒.

↓ (EU) 2015/2376 skäl 7

- (15) Skattebetalare har rätt att förlita sig på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbesked om prissättning under exempelvis skatteprocesser eller skatterevisioner, under förutsättning att de omständigheter som ligger till grund för förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbesked om prissättning har presenterats korrekt och att skattebetalarna följer villkoren i

förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning.

↓ (EU) 2015/2376 skäl 8
(anpassad)

- (16) Medlemsstaterna bör utbyta upplysningar oavsett om skattebetalaren följer villkoren i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning.
-

↓ (EU) 2015/2376 skäl 10

- (17) För att man ska kunna dra fördel av ett obligatoriskt automatiskt utbyte av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning bör upplysningarna lämnas omgående efter det att de har utfärdats, ändrats eller förnyats, och regelbundna intervaller bör därför fastställas för lämnandet av upplysningar.
-

↓ (EU) 2015/2376 skäl 11

- (18) Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att från det obligatoriska automatiska utbytet, på mycket strikta villkor, undanta bilaterala eller multilaterala förhandsbesked om prissättning med tredjeländer till följd av befintliga internationella avtal med dessa länder, när det enligt bestämmelserna i dessa avtal inte är tillåtet att röja upplysningar som har mottagits i enlighet med avtalet i fråga till ett tredjeland. I dessa fall bör man dock i stället utbyta de upplysningar som avses i artikel 9.5 och som gäller en begäran som leder till utfärdandet av sådana bilaterala eller multilaterala förhandsbesked om prissättning. I sådana fall bör de upplysningar som lämnas därför innehålla en uppgift om att de tillhandahålls på grundval av en sådan begäran.
-

↓ (EU) 2015/2376 skäl 13
(anpassad)

- (19) I standardformuläret för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning bör hänsyn tas till det arbete som utförs vid OECD:s forum för skadlig skattepraxis i samband med handlingsplanen för skattebaserosion och flyttning av vinster (BEPS-handlingsplanen) . Det är också lämpligt att samarbeta nära med OECD på ett samordnat sätt och inte endast inom ramen för utarbetandet av ett sådant standardformulär för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar. Slutmålet bör vara lika villkor på global nivå, och unionen bör inta en ledande roll genom att verka för ett tämligen brett tillämpningsområde för de upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning som ska utbytas automatiskt.
-

↓ (EU) 2015/2376 skäl 14

- (20) Medlemsstaterna bör utbyta grundläggande upplysningar, och en begränsad uppsättning grundläggande upplysningar bör även lämnas till kommissionen. Detta bör ge kommissionen möjlighet att närsomhelst övervaka och bedöma tillämpningen av

det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar om gränsöverskridande förhandsbesked i skattefrågor och förhandsbesked om prissättning. De upplysningar som kommissionen mottar bör dock inte användas i några andra syften. Lämnandet av sådana upplysningar skulle dessutom inte befria en medlemsstat från skyldigheten att rapportera alla former av statligt stöd till kommissionen.

↓ (EU) 2015/2376 skäl 16
(anpassad)

- (21) Efter det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning bör en medlemsstat vid behov kunna förlita sig på artikel 5 vad gäller utbyte av upplysningar på begäran för att erhålla kompletterande upplysningar, inbegripet den fullständiga texten till förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbesked om prissättning, från den medlemsstat som har utfärdat sådana besked.
-

↓ (EU) 2015/2376 skäl 18

- (22) Medlemsstaterna bör vidta alla rimliga åtgärder för att undanröja alla hinder för ett effektivt, och bredast möjligt, obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning.
-

↓ (EU) 2015/2376 skäl 19
(anpassad)

- (23) För att främja ett effektivt utnyttjande av resurserna, underlätta utbytet av upplysningar och undvika att medlemsstaterna var och en måste göra liknande utvecklingar av sina system för att lagra upplysningar bör särskilda bestämmelser införas om en central katalog som ska vara tillgänglig för samtliga medlemsstater och kommissionen och i vilken medlemsstaterna bör ladda upp och lagra upplysningar i stället för att utbyta dessa upplysningar via ett säkrat e-postsystem.
-

↓ (EU) 2016/881 skäl 2

- (24) Eftersom Multinationella koncerner bedriver verksamhet i olika länder, har de möjlighet att utnyttja aggressiva skatteplaneringsmetoder som inte är tillgängliga för inhemska företag. När Multinationella koncerner gör detta, kan detta drabba inhemska företag, vanligtvis små och medelstora företag, eftersom deras skattebörd blir högre än de Multinationella koncernernas. Å andra sidan kan alla medlemsstater drabbas av inkomstförluster och det finns risk för konkurrens för att locka till sig Multinationella koncerner genom att erbjuda dem ytterligare skatteförmåner.
-

↓ (EU) 2016/881 skäl 3

- (25) Medlemsstaternas skattemyndigheter behöver omfattande och relevanta upplysningar om Multinationella koncerners struktur, internprissättningspolicy och interna transaktioner inom och utanför unionen. Dessa upplysningar kommer att göra det möjligt för skattemyndigheterna att reagera på skadlig skattepraxis, genom att göra ändringar i lagstiftningen eller genom att göra lämpliga riskbedömningar och

skatterevisioner, och att fastställa om företag har använt sig av ett förfarande som innebär att man på konstlad väg överför betydande inkomstbelopp till skatteförmånliga miljöer.

↓ (EU) 2016/881 skäl 4
(anpassad)

- (26) ☒ En hög grad av ☒ transparens gentemot skattemyndigheter kan få till effekt att Multinationella koncerner får ett incitament att överge vissa metoder och betala sin skäliga andel av skatten i det land där vinsterna görs. Att ☒ säkerställa ☒ transparens för Multinationella koncerner utgör därför en väsentlig del i arbetet med att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster.
-

↓ (EU) 2016/881 skäl 5
(anpassad)

- (27) Resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar om en uppförandekod om dokumentationskrav för internprissättning för företag i intressegemenskap i Europeiska unionen⁸ ger Multinationella koncerner i unionen en metod för att lämna upplysningar till skattemyndigheter om global affärsverksamhet och strategier för internprissättning (nedan kallad *central dokumentation*) och om den lokala enhetens konkreta transaktioner (nedan kallad *lokal dokumentation*). Uppförandekoden om dokumentationskrav för internprissättning för företag i intressegemenskap i Europeiska unionen innehåller dock inte någon mekanism för inlämnande av en land-för-land-rapport.
-

↓ (EU) 2016/881 skäl 7
(anpassad)

- (28) För att uppnå en effektivare användning av offentliga medel och minska den administrativa bördan för Multinationella koncerner bör kravet på rapportering endast gälla för Multinationella koncerner med en årlig koncernintäkt som överstiger ett visst belopp. Detta direktiv bör säkerställa att samma upplysningar samlas in och ☒ i rätt tid ☒ görs tillgängliga för skattemyndigheterna i hela unionen.
-

↓ (EU) 2016/881 skäl 8

- (29) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad är det nödvändigt att unionen sörjer för en rättvis konkurrens mellan unionsbaserade Multinationella koncerner och icke unionsbaserade Multinationella koncerner där en eller flera av enheterna är lokaliserade inom unionen. Båda bör därför omfattas av kravet på rapportering. I syfte att säkerställa en smidig övergång bör medlemsstaterna dock kunna skjuta upp kravet på rapportering ett år för Ingående enheter med hemvist i en medlemstat som inte är Yttersta moderföretag i Multinationella koncerner eller deras Ställföreträdande moderföretag.

⁸ Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 27 juni 2006 om en uppförandekod om dokumentationskrav för internprissättning för företag i intressegemenskap i Europeiska unionen (EUT C 176, 28.7.2006, s. 1).

↓ (EU) 2016/881 skäl 12

- (30) Det obligatoriska automatiska utbytet av land-för-land-rapporter mellan medlemsstater bör i varje enskilt fall inbegripa en fastställd uppsättning grundläggande upplysningar som skulle vara tillgängliga för de medlemsstater i vilka, enligt upplysningarna i land-för-land-rapporten, en eller flera enheter i den multinationella koncernen antingen har skatterättslig hemvist eller är skattskyldiga med avseende på den affärsverksamhet som bedrivs genom en multinationell koncerns fasta driftställe.

↓ (EU) 2016/881 skäl 13
(anpassad)

- (31) För att minimera kostnader och administrativ börda både för skattemyndigheter och multinationella koncerner är det nödvändigt att fastställa regler som överensstämmer med den internationella utvecklingen och på ett positivt sätt bidrar till dess genomförande. Den 19 juli 2013 presenterade OECD sin BEPS-handlingsplan, som är ett viktigt initiativ för att ändra befintliga internationella skatteregler. Den 5 oktober 2015 lade OECD fram sina slutliga rapporter, som godkändes av G20-ländernas finansministrar. Under mötet den 15 och 16 november 2015 godkändes också OECD-paketet av G20-ledarna.

↓ (EU) 2016/881 skäl 14
(anpassad)

- (32) Arbetet med punkt 13 i BEPS-handlingsplanen resulterade i en uppsättning standarder för att lämna upplysningar om multinationella koncerner, inklusive den centrala dokumentationen, den lokala dokumentationen och land-för-land-rapporten. Det är därför lämpligt att beakta OECD-standarderna ☒ i förhållande till ☒ reglerna för land-för-land-rapporten.

↓ (EU) 2016/881 skäl 15

- (33) Om en ingående enhet inte kan erhålla eller förvärva all den information som krävs för att uppfylla rapporteringskravet enligt detta direktiv, skulle medlemsstaterna kunna betrakta detta som ett tecken på att det föreligger ett behov av övergripande riskanalys av internprissättning och andra risker med anknytning till skattebaserosion och flyttning av vinster relaterade till denna multinationella koncern.

↓ (EU) 2016/881 skäl 16

- (34) När en medlemsstat fastställer att en annan medlemsstat systematiskt har underlåtit att automatiskt tillhandahålla land-för-land-rapporter, bör den sträva efter att samråda med denna medlemsstat.

↓ (EU) 2016/881 skäl 17

- (35) Unionens åtgärder i samband med land-för-land-rapportering bör även i fortsättningen ta särskild hänsyn till den framtida utvecklingen på OECD-nivå. Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna använda 2015 års slutliga rapport om åtgärd 13 i

det av OECD utarbetade OECD/G20-projektet om skattebaserosion och flyttning av vinster, som illustration till eller tolkning av detta direktiv och för att säkerställa samstämmighet vid tillämpningen i medlemsstaterna.

↓ (EU) 2016/881 skäl 20
(anpassad)

- (36) Tillämpningsområdet för det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar bör därför omfatta automatiskt utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporten.
-

↓ (EU) 2016/881 skäl 21
(anpassad)

- (37) I medlemsstaternas årliga rapport till kommissionen enligt artikel 27 i detta direktiv bör det ingå en beskrivning av omfattningen av lokal rapportering enligt artikel 10 och punkt 1 i avsnitt II i bilaga III och en förteckning över samtliga jurisdiktioner där unionsbaserade ingående enheters yttersta moderföretag har sin hemvist men där fullständiga rapporter inte har lämnats eller utbytts.
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 3
(anpassad)

- (38) Med tanke på att de flesta potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemangen sträcker sig över fler än en jurisdiktion är det automatiska utbytet av upplysningar mellan skattemyndigheter i olika medlemsstater avgörande för att förse dessa myndigheter med den information som de behöver för att vidta åtgärder när de konstaterar aggressiva skattemetoder.
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 4
(anpassad)

- (39) OECD uppmanades i deklARATIONEN om bekämpning av skattebrott och andra olagliga finansiella flöden som G7 antog i Bari den 13 maj 2017 att börja diskutera möjliga vägar för att ta itu med arrangemang som är utformade för att kringgå rapportering enligt CRS eller som syftar till att tillhandahålla verkliga huvudmän skydd genom icke-transparenta strukturer, och även överväga en modell för obligatoriska regler om lämnande av upplysningar som delvis bygger på den strategi för skatteflyktsarrangemang som anges i rapporten om åtgärds punkt 12 i BEPS-handlingsplanen .
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 5
(anpassad)

- (40) Det är nödvändigt att erinra om hur vissa finansiella förmedlare och andra som tillhandahåller skatterådgivning förefaller att aktivt ha hjälpt sina kunder att dölja pengar utomlands .

↓ (EU) 2018/822 skäl 6
(anpassad)

- (41) Rapportering av upplysningar om potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang kan effektivt bidra till de insatser som görs för att skapa ett klimat med rättvis beskattning på den inre marknaden. Mot denna bakgrund bör det införas en skyldighet för förmedlare att informera skattemyndigheterna om vissa gränsöverskridande arrangemang, som eventuellt skulle kunna nyttjas för aggressiv skatteplanering. Efter rapporteringen av upplysningar bör skattemyndigheterna dela informationen med sina motsvarigheter i andra medlemsstater. Sådana arrangemang skulle också öka effektiviteten av CRS. Det skulle dessutom vara av avgörande betydelse att kommissionen ges tillräcklig information för att kunna övervaka en korrekt tillämpning av detta direktiv. Att ge kommissionen sådan tillgång till information löser inte medlemsstaten från skyldigheten att anmäla alla former av statligt stöd till kommissionen.
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 7
(anpassad)

- (42) Det kan konstateras att rapporteringen av upplysningar om potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang skulle ha en bättre chans att uppnå sin planerade avskräckande verkan om den relevanta informationen nådde skattemyndigheterna i ett tidigt skede, dvs. innan sådana arrangemang genomförs i praktiken. För att underlätta arbetet för medlemsstaternas förvaltningar bör det automatiska utbytet av upplysningar om sådana arrangemang göras varje kvartal.
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 8
(anpassad)

- (43) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad och för att förhindra kryphål i det föreslagna regelverket bör rapporteringsskyldigheten också gälla alla aktörer som vanligen deltar i utformningen, marknadsföringen, anordnandet eller hanteringen av genomförandet av en rapporteringspliktig gränsöverskridande transaktion eller en serie av sådana transaktioner, samt de som tillhandahåller hjälp eller råd. Det bör inte bortses från att rapporteringsskyldigheten i vissa fall inte kan göras gällande gentemot en förmedlare på grund av lagenliga privilegier, eller på grund av att det inte finns någon förmedlare, till exempel därför att skattebetalaren själv utformar och inför ett system. Under sådana omständigheter är det av avgörande betydelse att skattemyndigheterna inte går miste om möjligheten att få information om skattearrangemang som potentiellt kan vara kopplade till aggressiv skatteplanering. Det är därför nödvändigt att föra över rapporteringsskyldigheten till den skattebetalare som gynnas av arrangemangen i sådana fall.
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 9
(anpassad)

- (44) Aggressiva skatteplaneringsarrangemang har under årens lopp utvecklats till att bli alltmer komplexa och är alltid föremål för ständiga ändringar och anpassningar som en reaktion på defensiva motåtgärder från skattemyndigheternas sida. Med hänsyn

till detta vore det mer ändamålsenligt att försöka fånga upp potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang genom att sammanställa en förteckning över de egenskaper och inslag i transaktioner som utgör en tydlig indikation på skatteflykt eller skattemissbruk snarare än att definiera begreppet aggressiv skatteplanering. Dessa indikationer ☒ kallas ☒ kännetecken.

↓ (EU) 2018/822 skäl 10
(anpassad)

- (45) Eftersom det primära målet med detta direktiv beträffande rapporteringen av potentiellt aggressiva ☒ gränsöverskridande ☒ skatteplaneringsarrangemang bör vara att säkerställa en väl fungerande inre marknad är det av avgörande betydelse att inte lagstifta på unionsnivå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de avsedda syftena. Därför ☒ bör ☒ gemensamma regler om rapportering ☒ endast omfatta ☒ gränsöverskridande situationer, det vill säga situationer ☒ som antingen involverar ☒ mer än en medlemsstat eller en medlemsstat och ett tredjeland. ☒ Under sådana omständigheter kan man, ☒ på grund av den potentiella inverkan på den inre marknadens funktion, motivera behovet av att anta en gemensam uppsättning regler i stället för att hantera frågan på nationell nivå. En medlemsstat kan vidta ytterligare nationella rapporteringsåtgärder av liknande slag, men alla uppgifter som samlas in utöver de som är rapporteringspliktiga enligt detta direktiv bör inte överföras automatiskt till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater. Detta informationsutbyte kan ske på begäran eller ☒ utan föregående begäran ☒ enligt tillämpliga regler.
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 11
(anpassad)

- (46) Med tanke på att de rapporterade arrangemangen bör ha en gränsöverskridande dimension är det viktigt att dela relevant information med skattemyndigheterna i övriga medlemsstater för att säkerställa maximal effektivitet i detta direktiv vad gäller att avskräcka från aggressiva skatteplaneringsmetoder.
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 13
(anpassad)

- (47) För att minimera kostnaderna och den administrativa bördan för både skattemyndigheter och förmedlare och för att säkerställa att detta direktiv blir verkningsfullt när det gäller att hindra aggressiv skatteplanering, bör räckvidden för automatiskt utbyte av upplysningar i förhållande till rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang inom unionen vara i linje med den internationella utvecklingen. Ett specifikt kännetecken bör ☒ fastställas ☒ för att hantera arrangemang som är utformade för att kringgå rapporteringsskyldigheter som rör automatiskt informationsutbyte. Vid tillämpningen av det kännetecknet bör avtal om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt CRS betraktas som likvärdiga med de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 8.4 och i bilaga I. Vid genomförandet av de delar av detta direktiv som behandlar arrangemang för undvikande av CRS och arrangemang som rör juridiska personer eller rättsliga konstruktioner eller andra liknande konstruktioner kan medlemsstaterna använda OECD:s arbete, närmare bestämt OECD:s modellregler för obligatoriskt lämnande av

upplysningar, för att ta itu med arrangemang för att undvika CRS och med icke-transparenta utländska ägarstrukturer samt kommentaren till dessa modellregler, som en källa till illustration eller tolkning för att säkerställa konsekvens mellan medlemsstaterna vad gäller tillämpningen, i den mån texterna är anpassade till bestämmelserna i unionsrätten.

↓ (EU) 2018/822 skäl 14
(anpassad)

- (48) Samtidigt som direkt beskattning även fortsättningsvis omfattas av medlemsstaternas befogenhet är det lämpligt att hänvisa till förekomsten av bolagsskatt med en skattesats på noll eller nära noll, med det enda syftet att tydligt fastställa tillämpningsområdet för det kännetecken som täcker arrangemang som inbegriper gränsöverskridande transaktioner , som förmedlaren, eller eventuellt skattebetalaren, bör vara skyldig att rapportera i enlighet med detta direktiv och som de behöriga myndigheterna automatiskt bör utbyta upplysningar om. Dessutom är det lämpligt att erinra om att gränsöverskridande arrangemang för aggressiv skatteplanering med det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena att få en skattefordel som motverkar målet eller syftet med tillämplig skatterätt omfattas av den allmänna regeln mot missbruk i artikel 6 i rådets direktiv (EU) 2016/1164⁹.
-

↓ 2011/16/EU skäl 11 (anpassad)

- (49) Utbyte av upplysningar utan föregående begäran mellan medlemsstaterna bör också uppmuntras.
-

↓ 2011/16/EU skäl 12 (anpassad)

- (50) Tidsfrister för tillhandahållandet av upplysningar enligt detta direktiv bör fastställas för att säkerställa att utbytet av upplysningar sker i rätt tid och därmed blir ändamålsenligt.
-

↓ 2011/16/EU skäl 13

- (51) Det är viktigt att tjänstemän från en medlemsstats skatteförvaltning tillåts närvara på en annan medlemsstats territorium.
-

↓ 2011/16/EU skäl 14

- (52) Eftersom uppgifter om skattesituationen för en eller flera skattskyldiga personer som är etablerade i flera medlemsstater ofta är av gemensamt eller kompletterande intresse, bör sådana personer, efter ömsesidig överenskommelse och på frivillig grund, kunna bli föremål för simultana kontroller i två eller flera medlemsstater.

⁹ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1).

↓ 2011/16/EU skäl 15 (anpassad)

- (53) Med hänsyn till det rättsliga kravet i vissa medlemsstater på att skattebetalare ska delges beslut och handlingar som påverkar deras skattskyldighet och de därav följande svårigheterna för skattemyndigheterna, bland annat i fall där en skattebetalare har flyttat till en annan medlemsstat, är det önskvärt att skattemyndigheterna i dessa fall kan begära samarbete från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat till vilken skattebetalaren har flyttat.
-

↓ (EU) 2015/2376 skäl 15

- (54) Återkoppling från den mottagande medlemsstaten till den medlemsstat som översänder upplysningar är ett nödvändigt inslag i ett effektivt fungerande system för automatiskt utbyte av upplysningar. Det är därför lämpligt att betona att medlemsstaternas behöriga myndigheter en gång om året bör ge återkoppling om det automatiska utbytet av upplysningar till övriga berörda medlemsstater. I praktiken bör denna obligatoriska återkoppling åstadkommas genom bilaterala överenskommelser.
-

↓ 2011/16/EU skäl 17

- (55) För att man löpande ska kunna studera samarbetsformer och utbyta erfarenheter och bästa praxis på de berörda områdena krävs ett samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.
-

↓ 2011/16/EU skäl 18

- (56) För att det administrativa samarbetet ska kunna bli effektivt är det viktigt att upplysningar och handlingar som erhålls enligt detta direktiv också kan användas för andra ändamål i den medlemsstat som erhållit dem, med de begränsningar som fastställs i detta direktiv. Det är också viktigt att medlemsstaterna under vissa förutsättningar får överlämna upplysningar till ett tredjeland.
-

↓ 2011/16/EU skäl 19

- (57) De situationer då en anmodad medlemsstat får vägra att lämna upplysningar bör definieras tydligt och avgränsas med beaktande av vissa skyddsvärda privata intressen samt allmänintresset.
-

↓ 2011/16/EU skäl 20 (anpassad)

- (58) En medlemsstat bör emellertid inte vägra att lämna upplysningar på grund av att de inte har något eget intresse av sådana upplysningar eller på grund av att upplysningarna innehas av en bank, en annan finansiell institution, ett ombud, en representant eller en förvaltare eller på grund av att upplysningarna rör ägarintressen i en person.

↓ 2011/16/EU skäl 21

- (59) Detta direktiv innehåller minimiregler och bör därför inte påverka medlemsstaternas rätt att inleda mer omfattande samarbete med andra medlemsstater enligt nationell lagstiftning eller inom ramen för bilaterala och multilaterala avtal som ingås med andra medlemsstater.
-

↓ 2011/16/EU skäl 22

- (60) Det bör även klargöras att i de fall en medlemsstat erbjuder ett tredjeland ett mer omfattande samarbete än vad som föreskrivs i detta direktiv bör den inte vägra att erbjuda övriga medlemsstater som så önskar ett sådant ömsesidigt, mer omfattande samarbete.
-

↓ 2011/16/EU skäl 23

- (61) Utbytet av upplysningar bör ske med hjälp av standardiserade formulär, format och kommunikationskanaler.
-

↓ (EU) 2016/2258 skäl 2
(anpassad)

- (62) Om Kontohavaren är en mellanhandsstruktur , bör Finansiella institut genomlysna den strukturen samt identifiera, och rapportera om, dess verkliga huvudmän . Denna viktiga del i tillämpningen av detta direktiv grundar sig på information om bekämpning av penningtvätt som erhållits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁰ för att identifiera de verkliga huvudmännen .
-

↓ (EU) 2016/2258 skäl 3
(anpassad)

- (63) För att säkerställa en effektiv övervakning av de finansiella institutens tillämpning av de förfaranden för kundkännedom (*due diligence*) som anges i detta direktiv behöver skattemyndigheterna ha tillgång till information för bekämpning av penningtvätt. Om dessa myndigheter saknar tillgång till sådan information kommer de inte att kunna övervaka, bekräfta och kontrollera att de finansiella instituten tillämpar detta direktiv på rätt sätt genom att korrekt identifiera och rapportera om de verkliga huvudmännen bakom mellanhandsstrukturerna .
-

↓ (EU) 2016/2258 skäl 4
(anpassad)

- (64) Detta direktiv omfattar andra informationsutbyten och former av administrativt samarbete mellan medlemsstater. Tillgång till information för bekämpning av
-

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

penningtvätt som innehas av enheter enligt direktiv (EU) 2015/849 inom ramen för det administrativa samarbetet i fråga om beskattning bör säkerställa att skattemyndigheterna är bättre rustade att fullfölja sina skyldigheter enligt detta direktiv och att bekämpa skatteundandragande och skattebedrägeri mer effektivt.

↓ (EU) 2016/2258 skäl 5
(anpassad)

- (65) Skattemyndigheterna bör därför ha möjlighet att få tillgång till information, förfaranden, handlingar och mekanismer som rör bekämpning av penningtvätt så att de kan utföra sina uppgifter för att övervaka att detta direktiv tillämpas korrekt och så att alla former av administrativt samarbete som fastställs häri fungerar.
-

↓ 2011/16/EU skäl 24

- (66) En utvärdering bör göras av hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet är, särskilt på grundval av statistik.
-

↓ 2011/16/EU skäl 27 (anpassad)

- (67) Allt utbyte av upplysningar enligt detta direktiv omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹². Begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter enligt förordning (EU) 2016/679 bör emellertid övervägas för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 e i den förordningen. Med hänsyn till medlemsstaternas potentiella inkomstbortfall och den centrala betydelse som de upplysningar som omfattas av detta direktiv har för en effektiv bedrägeribekämpning är sådana begränsningar nödvändiga och proportionella.
-

↓ 2014/107/EU skäl 12

- (68) Rapporteringsskyldiga finansiella institut, sändande medlemsstater och mottagande medlemsstater bör, i egenskap av registeransvariga, inte behålla upplysningar som behandlas i enlighet med detta direktiv längre än vad som krävs för att uppnå dess mål. Med tanke på olikheterna i medlemsstaternas lagstiftning bör den maximala lagringstiden fastställas med hänsyn till regler om tidsfrister i varje registeransvarigs inhemska skattelagstiftning.
-

↓ (EU) 2016/881 skäl 22
(anpassad)

- (69) De uppgifter som utbyts enligt detta direktiv bör inte leda till röjande av en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet
-

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

använt förfaringssätt eller till att sådana upplysningar lämnas ut vilkas rövande skulle strida mot allmän ordning.

↓ (EU) 2016/881 skäl 9

- (70) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Medlemsstaterna behåller rätten att välja sanktioner, men de fastställda sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
-

↓ 2014/107/EU skäl 13

- (71) När medlemsstaterna genomför detta direktiv bör de använda kommentarerna till det modellavtal för behöriga myndigheter och den gemensamma rapporteringsstandard som utarbetats av OECD som åskådliggörande och tolkningshjälp för att säkerställa en konsekvent tillämpning i alla medlemsstater. Vad gäller unionens åtgärder inom området bör det även fortsättningsvis tas särskild hänsyn till framtida utvecklingar på OECD-nivå.
-

↓ (EU) 2018/822 skäl 16
(anpassad)

- (72) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv och i synnerhet för det automatiska utbytet av information mellan skattemyndigheter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta standardformulär med ett begränsat antal komponenter, inbegripet språkordningen. Av samma orsak bör genomförandebefogenheter också tilldelas kommissionen för att anta de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att uppgradera det gemensamma kommunikationsnätet och den centrala medlemskatalogen för administrativt samarbete i fråga om beskattning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹³.
-

↓ (EU) 2016/2258 skäl 6
(anpassad)

- (73) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. När det i detta direktiv föreskrivs att skattemyndigheters tillgång till personuppgifter ska fastställas i lag innebär detta dock inte nödvändigtvis, med förbehåll för den konstitutionella ordningen i den berörda medlemsstaten , att det måste vara en akt som antas av ett parlament. En sådan lag bör dock vara klar och tydlig och dess tillämpning bör vara klar och förutsebar för de personer som omfattas av den, i överensstämmelse med rättspraxis från Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

↓ (EU) 2015/2376 skäl 23

- (74) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna under förutsättningar som är förenliga med en väl fungerande inre marknad, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den enhetlighet och ändamålsenlighet som krävs, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

↓

- (75) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga V.

↓ 2011/16/EU (anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs de regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna ska samarbeta med varandra för att utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som avses i artikel 2.
2. I detta direktiv fastställs även bestämmelser för sådant utbyte av upplysningar som avses i punkt 1 på elektronisk väg, samt för de regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta i frågor som gäller samordning och utvärdering.
3. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Det ska inte heller påverka medlemsstaternas fullgörande av eventuella skyldigheter när det gäller mer omfattande administrativt samarbete som följer av andra rättsliga instrument, däri inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på alla typer av skatter som tas ut av en medlemsstat eller av medlemsstatens territoriella eller administrativa underenheter, däri inbegripet dess lokala myndigheter, eller på dessas vägnar.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska detta direktiv inte tillämpas på mervärdesskatt och tullar eller på punktskatter som omfattas av annan unionslagstiftning om administrativt samarbete mellan medlemsstaterna. Detta direktiv ska inte heller tillämpas på obligatoriska sociala avgifter som ska betalas till medlemsstaten eller en underenhet i medlemsstaten eller till offentligt rättsliga socialförsäkringsinstitutioner.

3. Inte i något fall ska de skatter som avses i punkt 1 tolkas som att de omfattar

- a) avgifter, t.ex. för intyg och andra handlingar som utfärdas av offentliga myndigheter,
- b) avgifter av avtalsmässig karaktär, t.ex. ersättning för allmännyttiga tjänster.

4. Detta direktiv ska tillämpas på de skatter som avses i punkt 1 och som tas ut på de territorier där fördragen är tillämpliga enligt artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *behörig myndighet*: den myndighet i en medlemsstat som har utsetts som sådan av medlemsstaten. ☒ Ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman ska också, när de agerar i enlighet med detta direktiv, anses vara en behörig myndighet genom delegering i enlighet med artikel 4. ☒
2. *centralt kontaktkontor*: det kontor som har utsetts som sådant och som har huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater när det gäller administrativt samarbete.
3. *kontaktorgan*: varje annat kontor än det centrala kontaktkontoret vilket har utsetts som sådant för att direkt utbyta upplysningar enligt detta direktiv.
4. *behörig tjänsteman*: varje tjänsteman som har givits behörighet att direkt utbyta upplysningar enligt detta direktiv.
5. *begärande myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
6. *anmodad myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
7. *administrativ utredning*: alla kontroller, utredningar och andra åtgärder som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att sörja för en korrekt tillämpning av skattelagstiftningen.
8. *utbyte av upplysningar på begäran*: utbyte av upplysningar baserat på en begäran som en begärande medlemsstat lämnar till en anmodad medlemsstat ☒ i ☒ ett specifikt fall.

↓ (EU) 2016/881 artikel 1.1

9. *automatiskt utbyte:*

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.1 a i

- a) vid tillämpning av artiklarna 8.1, 9, 10 och 11, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar enligt artikel 8.1 avses sådana upplysningar i skattemyndigheternas akter i den medlemsstat som lämnar informationen vilka kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten,
-

↓ (EU) 2016/881 artikel 1.1

- b) vid tillämpning av artikel 8.4, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar om personer med hemvist i andra medlemsstater till den relevanta hemvistmedlemsstaten, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller,
-

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.1 a ii
(anpassad)

- c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.4, 9, 10 och 11, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar ☒ som avses i ☒ leden a och b.
-

↓ (EU) 2016/881 artikel 1.1
→₁ (EU) 2018/822 artikel 1.1 a iii

→₁ I artiklarna 8.4, 8.7, 25.2, 30.3 och 30.4 samt i bilaga IV ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I. ← I artikel 10 och bilaga III ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga III.

↓ 2011/16/EU (anpassad)

10. *utbyte utan föregående begäran:* icke systematiskt lämnande av upplysningar till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran.

11. *person:*

- a) en fysisk person,
b) en juridisk person,
c) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som ☒ tillerkänns rättshandlingsförmåga ☒ men som inte har ☒ status som juridisk person ☒,

- d) varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar ☒ vilka ☒, inklusive inkomster som härrör därifrån omfattas av en skatt som täcks av detta direktiv.
12. *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.
13. *CCN-nätet*: den gemensamma plattform som bygger på det gemensamma kommunikationsnätet (CCN) ☒ och som ☒ unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

↓ (EU) 2015/2376 artikel 1.1 b
(anpassad)

14. *förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor*: varje avtal, meddelande eller annat instrument eller åtgärd med liknande effekter, inbegripet sådana som utfärdas, ändras eller förnyas i samband med en skatterevision och som
- a) utfärdas, ändras eller förnyas av regeringen eller skattemyndigheten i en medlemsstat, eller av medlemsstatens territoriella eller administrativa underenheter, inbegripet lokala myndigheter, eller på deras vägnar, oavsett om det faktiskt används,
- b) utfärdas, ändras eller förnyas till en viss person eller grupp av personer och som den personen eller gruppen av personer har rätt att förlita sig på,
- c) avser tolkning eller tillämpning av en rättslig eller administrativ bestämmelse som rör administration eller verkställighet av nationell lagstiftning rörande skatter i en medlemsstat eller dess territoriella eller administrativa underenheter, inbegripet lokala myndigheter,
- d) avser en gränsöverskridande transaktion eller frågan om huruvida den verksamhet som bedrivs av en person i en annan jurisdiktion ☒ ger upphov till ☒ ett fast driftsställe,
- e) äger rum före transaktionerna eller den verksamhet i en annan jurisdiktion som eventuellt ger upphov till ett fast driftsställe eller före inlämnandet av en skattedeklaration som täcker den period under vilken transaktionen eller serien av transaktioner eller ☒ verksamheten ☒ ägde rum.
- Gränsöverskridande transaktioner kan omfatta, men är inte begränsade till, investeringar, tillhandahållande av varor, tjänster ☒ eller ☒ finansiering eller användning av materiella eller immateriella tillgångar och behöver inte direkt beröra den person som mottar förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor.
15. *förhandsbesked om prissättning*: varje avtal, meddelande eller annat instrument eller åtgärd med liknande effekter, inbegripet sådana som utfärdas, ändras eller förnyas i samband med en skatterevision och som
- a) utfärdas, ändras eller förnyas av regeringen eller skattemyndigheten i en eller flera medlemsstater, inbegripet berörda medlemsstaters territoriella eller administrativa underenheter eller lokala myndigheter, eller på deras vägnar, oavsett om det faktiskt används,

- b) utfärdas, ändras eller förnyas till en viss person eller grupp av personer och som den personen eller gruppen av personer har rätt att förlita sig på,
- c) före gränsöverskridande transaktioner mellan företag i intressegemenskap fastställer en uppsättning lämpliga kriterier för fastställandet av internprissättningen för dessa transaktioner eller fastställer fördelningen av vinst till ett fast driftsställe.

Företag är i intressegemenskap när ett företag deltar direkt eller indirekt i ett annat företags förvaltning, kontroll eller kapital, eller när samma personer deltar direkt eller indirekt i företagets förvaltning, kontroll eller kapital.

Internpriser är de priser som ett företag använder vid överföring av fysiska varor eller immateriella tillgångar eller vid tillhandahållande av tjänster till företag i intressegemenskap, och internprissättning ska förstås i enlighet med detta.

16. *gränsöverskridande transaktion*: vid tillämpning av punkt 14, en transaktion eller serie av transaktioner där ett eller flera av följande element ingår:

- a) samtliga parter i transaktionen eller serien av transaktioner har inte sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar, ändrar eller förnyar förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor,
- b) någon av parterna i transaktionen eller serien av transaktioner har samtidigt sin skatterättsliga hemvist i mer än en jurisdiktion,
- c) en av parterna i transaktionen eller serien av transaktioner bedriver affärsverksamhet i en annan jurisdiktion via ett fast driftsställe och transaktionen eller serien av transaktioner utgör en del av eller hela verksamheten vid det fasta driftsstället; en gränsöverskridande transaktion eller serie av transaktioner ska också omfatta de arrangemang som vidtagits av en person rörande affärsverksamhet i en annan jurisdiktion som den personen bedriver via ett fast driftsställe,
- d) transaktionen eller serien av transaktioner har gränsöverskridande verkan.

Vid tillämpning av punkt 15 avses med *gränsöverskridande transaktion* en transaktion eller serie av transaktioner som rör företag i intressegemenskap som inte samtliga har sin skatterättsliga hemvist inom en enda jurisdiktions territorium eller en transaktion eller serie av transaktioner som har gränsöverskridande verkan.

17. ☒ *företag*: ☒ vid tillämpning av punkterna 15 och 16, varje form av bedrivande av affärsverksamhet.

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.1 b
(anpassad)

18. *gränsöverskridande arrangemang*: ett arrangemang som rör antingen mer än en medlemsstat eller en medlemsstat och ett tredjeland, om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) samtliga deltagare i arrangemanget har inte skatterättslig hemvist i samma jurisdiktion,
- b) en eller flera av deltagarna i arrangemanget har samtidigt sin skatterättsliga hemvist i fler än en jurisdiktion,

- c) en eller flera av deltagarna i arrangemanget bedriver affärsverksamhet i en annan jurisdiktion genom ett fast driftsställe beläget i den jurisdiktionen och arrangemanget utgör en del av eller hela verksamheten vid det fasta driftsstället,
- d) en eller flera av deltagarna i arrangemanget bedriver verksamhet i en annan jurisdiktion utan att ha sin skatterättsliga hemvist eller ☒ ge upphov till ☒ ett fast driftsställe i den jurisdiktionen,
- e) arrangemanget har en eventuell inverkan på det automatiska utbytet av upplysningar eller identifieringen av verkligt huvudmannaskap.

Vid tillämpning av punkterna 18–25 i den här artikeln, artikel 11 och bilaga IV ska ett arrangemang också omfatta en serie av arrangemang. Ett arrangemang kan bestå av flera steg eller delar.

- 19. *rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang*: varje gränsöverskridande arrangemang som innehåller minst ett av de kännetecken som anges i bilaga IV.
- 20. *kännetecken*: en karaktäristik eller egenskap i ett gränsöverskridande arrangemang som utgör en indikation på en potentiell risk för skatteflykt som förtecknas i bilaga IV.
- 21. *förmedlare*: en person som utformar, marknadsför, ☒ organiserar eller tillgängliggör för genomförande rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang eller som förvaltar genomförandet av sådana arrangemang ☒.

Med *förmedlare* avses också en person som, med beaktande av relevanta fakta och omständigheter och på grundval av de upplysningar som finns att tillgå och den relevanta sakkunskap och förståelse som krävs för att tillhandahålla sådana tjänster, vet eller skäligen kan förväntas veta att hon eller han har åtagit sig att, direkt eller genom andra personer, tillhandahålla hjälp, bistånd eller rådgivning med avseende på utformning, marknadsföring, organisation, tillgängliggörande för genomförande eller förvaltning av genomförandet av ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. Varje person ska ha rätt att tillhandahålla bevis för att en sådan person inte visste eller skäligen inte kunde förväntas veta att den personen deltog i ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. I detta syfte får den personen hänvisa till alla relevanta fakta och omständigheter samt alla tillgängliga upplysningar och sina relevanta sakkunskaper och insikter.

För att vara förmedlare ska en person uppfylla minst ett av följande ytterligare villkor:

- a) ha sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat,
 - b) ha ett fast driftsställe i en medlemsstat genom vilket tjänster avseende arrangemanget tillhandahålls,
 - c) vara registrerad i eller regleras av lagstiftningen i en medlemsstat,
 - d) vara registrerad hos en yrkesorganisation på området för juridisk rådgivning, skatterådgivning eller konsulttjänster i en medlemsstat.
22. *berörd skattebetalare*: en person för vilken ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang tillgängliggörs för genomförande eller som är redo att genomföra ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang eller som har genomfört det första steget i ett sådant arrangemang.

23. *företag i intressegemenskap*: vid tillämpningen av artikel 11, en person som är närstående en annan person på minst ett av följande sätt:
- en person deltar i ledningen av en annan person genom att kunna utöva ett väsentligt inflytande över den andra personen,
 - en person deltar i kontrollen av en annan person genom ett innehav som överstiger 25 % av rösterna,
 - en person har en del i kapitalet i en annan person genom en äganderätt som, direkt eller indirekt, överstiger 25 % av kapitalet,
 - en person har rätt till 25 % eller mer av en annan persons vinster.
- Om mer än en person, som avses i leden a–d, deltar i ledning, kontroll, kapital eller vinster i samma person ska samtliga berörda personer betraktas som företag i intressegemenskap .
- Om samma personer, som avses i leden a–d, deltar i ledning, kontroll, kapital eller vinster i mer än en person ska samtliga berörda personer betraktas som företag i intressegemenskap .
- Vid tillämpning av denna punkt ska en person som agerar tillsammans med en annan person när det gäller rösträtter eller kapitalinnehav i en enhet anses inneha ett ägarintresse i samtliga de rösträtter eller hela det kapitalinnehav i den enheten som innehas av den andra personen.
- Vid indirekta andelar ska uppfyllandet av villkoren i led c bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 % av rösterna ska anses inneha 100 % av rösterna.
- En fysisk person, dennes make eller maka och dennes släktingar i upp- eller nedstigande led ska behandlas som en enda person.
24. *marknadsförbart arrangemang*: ett gränsöverskridande arrangemang som utformas, marknadsförs, är redo för genomförande eller tillgängliggörs för genomförande utan att behöva anpassas i väsentlig omfattning.
25. *anpassat arrangemang*: varje gränsöverskridande arrangemang som inte är ett marknadsförbart arrangemang.

↓ 2011/16/EU (anpassad)

Artikel 4

Organisation

1. Varje medlemsstat ska, utan dröjsmål , underrätta kommissionen om eventuella ändringar när det gäller dess behöriga myndighet enligt detta direktiv som tidigare meddelats i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 2011/16/EU .

Kommissionen ska göra informationen tillgänglig för de övriga medlemsstaterna och offentliggöra en förteckning över medlemsstaternas myndigheter i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska utse ett centralt kontaktkontor. Den behöriga myndigheten ska ansvara för att underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta.

Det centrala kontaktkontoret får också utses som ansvarig för kontakterna med kommissionen. Den behöriga myndigheten ska ansvara för att underrätta kommissionen om detta.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktorgan med den behörighet som tilldelas i enlighet med dess nationella lagstiftning eller policy. Det centrala kontaktkontoret ska ansvara för att hålla förteckningen över dessa kontaktorgan aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna och för kommissionen.

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse behöriga tjänstemän. Det centrala kontaktkontoret ska ansvara för att hålla förteckningen över dessa behöriga tjänstemän aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna och för kommissionen.

5. De tjänstemän som medverkar i administrativt samarbete enligt detta direktiv ska under alla omständigheter anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

6. När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om samarbete, ska de underrätta det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat i enlighet med de förfaranden som denna medlemsstat fastställer.

7. Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om samarbete som faller utanför den behörighet som den tilldelats i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning eller policy, ska de utan dröjsmål överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat och underrätta den begärande myndigheten om detta. I ett sådant fall ska tidsfristen enligt artikel 7 börja löpa dagen efter det att begäran om samarbete överlämnas till det centrala kontaktkontoret.

KAPITEL II

UTBYTE AV UPPLYSNINGAR

AVSNITT I

UTBYTE AV UPPLYSNINGAR PÅ BEGÄRAN

Artikel 5

Förfarande för utbyte av upplysningar på begäran

På begäran av den begärande myndigheten ska en anmodad myndighet till den begärande myndigheten lämna alla sådana upplysningar som avses i artikel 1.1 som den har tillgång till eller som den erhåller till följd av administrativa utredningar.

Artikel 6

Administrativa utredningar

1. Den anmodade myndigheten ska se till att de administrativa utredningar utförs som krävs för att få fram de upplysningar som avses i artikel 5.

2. Den begäran som avses i artikel 5 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om den anmodade myndigheten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

3. För att erhålla de begärda upplysningarna eller genomföra den begärda administrativa utredningen ska den anmodade myndigheten följa samma förfaranden som den skulle ha gjort om den hade agerat på eget initiativ eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

4. Om den begärande myndigheten särskilt begär detta, ska den anmodade myndigheten tillhandahålla originalhandlingar, förutsatt att detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den anmodade myndighetens medlemsstat.

Artikel 7

Tidsfrister

1. Den anmodade myndigheten ska snarast möjligt, dock senast inom sex månader från det att begäran mottagits, lämna de upplysningar som avses i artikel 5.

Om emellertid den anmodade myndigheten redan har tillgång till upplysningarna ska de lämnas inom två månader ☒ från detta datum ☒.

2. För vissa särskilda fall kan den anmodade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än dem som anges i punkt 1.

3. Den anmodade myndigheten ska omedelbart och under alla omständigheter inom sju arbetsdagar från mottagandet, om möjligt på elektronisk väg, bekräfta för den begärande myndigheten att den har mottagit en begäran.

4. Den anmodade myndigheten ska inom en månad efter mottagandet av begäran underrätta den begärande myndigheten om eventuella brister i begäran och om den behöver ytterligare bakgrundsinformation. Om så är fallet ska de tidsfrister som fastställs i punkt 1 börja löpa dagen efter det att den anmodade myndigheten har erhållit den ytterligare information som behövs.

5. Om den anmodade myndigheten inte kan besvara begäran inom den berörda tidsfristen, ska den omedelbart och under alla omständigheter inom tre månader från mottagandet av begäran underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta och om den dag som den anser sig kunna besvara begäran.

6. ☒ Om ☒ den anmodade myndigheten inte har tillgång till de begärda upplysningarna ☒ och ☒ inte kan besvara begäran om upplysningar eller vägrar att göra det av de skäl som anges i artikel 21, ska den omedelbart, och under alla omständigheter inom en månad efter mottagandet av begäran, underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

AVSNITT II

OBLIGATORISKT AUTOMATISKT UTBYTE AV UPPLYSNINGAR

Artikel 8

Räckvidd och villkor för det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska genom ett automatiskt utbyte av upplysningar till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna tillgängliga upplysningar rörande beskattningsperioder från och med den 1 januari 2014, avseende personer bosatta i den andra medlemsstaten när det gäller följande specificerade kategorier av inkomst och kapital såsom de får förstås enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna:

- a) Inkomster från anställning.
- b) Styrelsearvoden.
- c) Livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsliga instrument om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder.
- d) Pensioner.
- e) Ägande av och inkomster från fast egendom.

2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om eventuella ändringar i de upplysningar som lämnats i enlighet med artikel 8.2 i direktiv 2011/16/EU vad gäller de kategorier som förtecknas i punkt 1 för vilka de har upplysningar tillgängliga.

2014/107/EU artikel 1.2 a

3. En medlemsstats behöriga myndighet får meddela varje annan medlemsstats behöriga myndighet att den inte önskar erhålla upplysningar beträffande en eller flera av de kategorier av inkomst och kapital som avses i punkt 1. Den ska också underrätta kommissionen om detta.

Det kan tolkas som att en medlemsstat inte önskar få upplysningar i enlighet med punkt 1 om den inte informerar kommissionen om någon kategori alls för vilken den har upplysningar tillgängliga.

2014/107/EU artikel 1.2 b
(anpassad)

4. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dess Rapporteringsskyldiga finansiella institut följer reglerna för rapportering och åtgärder för kundkännedom (*due diligence*) i bilagorna I och II och för att säkerställa att reglerna faktiskt genomförs och efterlevs i enlighet med avsnitt IX i bilaga I.

I enlighet med de tillämpliga bestämmelserna om rapportering och åtgärder för kundkännedom i bilagorna I och II ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat, genom automatiskt utbyte av upplysningar och inom den tidsfrist som anges i punkt 5 b, till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna följande upplysningar om beskattningsperioder från och med den 1 januari 2016 avseende ett Rapporteringspliktigt konto:

- a) Namn, adress, Skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje Rapporteringsskyldig person som är Kontohavare av detta konto och – när det gäller Enheter som är Kontohavare och som, efter tillämpning av reglerna om åtgärder för kundkännedom i enlighet med bilagorna, fastställs ha en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer – Enhetens namn, adress och Skatteregistreringsnummer samt varje Rapporteringsskyldig persons namn, adress, Skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort.
- b) Kontonummer (eller, om kontonummer saknas, funktionell motsvarighet till sådant).
- c) Det Rapporteringsskyldiga finansiella institutets namn och (i förekommande fall) identifikationsnummer.
- d) Kontots saldo eller värde (inklusive Kontantvärdet eller återköpsvärdet om det rör sig om ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal) vid utgången av relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod, eller att kontot avslutats, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden.
- e) När det gäller Depåkonton:
 - i) totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod,
 - ii) total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av Finansiella tillgångar som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod där det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för Kontohavaren.
- f) När det gäller Inlåningskonton, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
- g) När det gäller konton som inte anges i led e eller f, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats Kontohavaren med avseende på kontot och som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till Kontohavaren under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

Vid utbyte av upplysningar enligt denna punkt ska, om inget annat föreskrivs i denna punkt eller i bilagorna I och II , belopp och typ för betalningar som görs avseende ett Rapporteringspliktigt konto fastställas i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna.

Första och andra styckena i denna punkt ska ha företräde framför punkt 1 c och alla andra unionsrättsliga instrument, i den mån det berörda utbytet av upplysningar omfattas av punkt 1 c eller något annat unionsrättsligt instrument.

↓ 2014/107/EU artikel 1.2 d

5. Lämnande av upplysningar ska ske i enlighet med följande:

- a) För de kategorier som fastställs i punkt 1 ska upplysningarna lämnas åtminstone en gång om året, inom sex månader från utgången av det beskattningsår i medlemsstaten under vilket upplysningarna blev tillgängliga.
 - b) För de upplysningar som fastställs i punkt 4 ska upplysningarna lämnas årligen, inom nio månader från utgången av det kalenderår eller den andra lämpliga rapporteringsperiod som upplysningarna gäller för.
-

↓ 2011/16/EU (anpassad)

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska arrangemangen för det automatiska utbytet av upplysningar. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2.

↓ 2014/107/EU artikel 1.2 e
(anpassad)

7. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar i den förteckning över enheter och konton som ska betraktas som Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut respektive Undantagna konton i enlighet med punkterna B.1 c och C.17 g i avsnitt VIII i bilaga I som tillhandahållits kommissionen i enlighet med artikel 8.7a i direktiv 2011/16/EU . Kommissionen ska offentliggöra en samlad förteckning över de uppgifter den mottagit i *Europeiska unionens officiella tidning* och uppdatera den förteckningen vid behov.

Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa typer av Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och Undantagna konton uppfyller alla de krav som anges i punkterna B.1 c och C.17 g i avsnitt VIII i bilaga I och i synnerhet att ett Finansiellt instituts status som ett Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller ett kontos status som Undantaget konto inte äventyrar syftet med detta direktiv.

↓ 2011/16/EU

8. Om medlemsstaterna i bilaterala eller multilaterala avtal som ingås med andra medlemsstater kommer överens om ett automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om ytterligare inkomst- och kapitalkategorier, ska de anmäla dessa avtal till kommissionen, som ska göra dessa avtal tillgängliga för alla övriga medlemsstater.

Artikel 9

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat där ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller ett förhandsbesked om prissättning har utfärdats, ändrats eller förnyats efter den 31 december 2016 ska genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om detta till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater samt kommissionen, med den begränsning av de fall som anges i punkt 7 i denna artikel, i enlighet med de tillämpliga praktiska arrangemang som antagits i enlighet med artikel 25.

2. Bilaterala eller multilaterala förhandsbesked om prissättning med tredjeländer ska undantas från det automatiska utbytet av upplysningar enligt denna artikel om det internationella skatteavtal enligt vilket förhandsbeskedet om prissättning förhandlades fram inte tillåter att upplysningar om det lämnas till tredje man. Sådana bilaterala eller multilaterala förhandsbesked om prissättning ska utbytas enligt artikel 13 om det internationella skatteavtal enligt vilket förhandsbeskedet om prissättning förhandlades fram tillåter att de lämnas ut och den behöriga myndigheten i tredjelandet ger sitt tillstånd till att upplysningarna lämnas ut.

När ett bilateralt eller multilateralt förhandsbesked om prissättning undantas från automatiskt utbyte av upplysningar enligt den första meningen i första stycket i denna punkt ska emellertid de upplysningar som anges i punkt 5 och som avses i den begäran som ledde till att ett sådant bilateralt eller multilateralt förhandsbesked om prissättning utfärdades i stället utbytas enligt punkt 1.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas i det fall där ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor uteslutande gäller och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden.

4. Utbytet av upplysningar ska ske inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår under vilket förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades.

5. De upplysningar som en medlemsstat ska lämna i enlighet med punkt 1 ska omfatta följande:

- a) Identiteten på personen, med undantag av fysiska personer, och när så är lämpligt den grupp av personer som den tillhör.
- b) En sammanfattning av innehållet i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning, inbegripet en beskrivning av relevant affärsverksamhet eller relevanta transaktioner eller serier av transaktioner i abstrakta termer, som inte leder till att det röjs någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt eller någon upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning.
- c) Datum då förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades.

- d) Startdatum för giltighetsperioden för förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning, om detta anges.
- e) Slutdatum för giltighetsperioden för förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning, om detta anges.
- f) Typen av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbesked om prissättning.
- g) Beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning avser, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning.
- h) En beskrivning av den uppsättning kriterier som används för att fastställa internprissättningen eller själva internpriset om det gäller ett förhandsbesked om prissättning.
- i) En angivelse av den metod som används för att fastställa internprissättningen eller själva internpriset om det gäller ett förhandsbesked om prissättning.
- j) En angivelse av eventuella andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning.
- k) En angivelse av varje person, med undantag av fysiska personer, i eventuella andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning (med angivande av vilka medlemsstater som de berörda personerna har anknytning till).
- l) En angivelse av huruvida de uppgifter som lämnas är baserade på förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning i sig eller på den begäran som avses i punkt 2 andra stycket.

6. För att underlätta det utbyte av upplysningar som avses i punkt 5 i denna artikel ska kommissionen anta de praktiska arrangemang som krävs för att genomföra denna artikel, inbegripet åtgärder för att standardisera lämnandet av upplysningar enligt punkt 5 i denna artikel, som en del av förfarandet för att fastställa standardformuläret i artikel 24.5.

7. De upplysningar som avses i punkt 5 a, b, h och k ska inte lämnas till kommissionen.

8. Medlemsstaterna kan, i enlighet med artikel 5 och med beaktande av artikel 25.4, begära ytterligare upplysningar, inbegripet den fullständiga texten till förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbesked om prissättning.

↓ (EU) 2016/881 artikel 1.2 (anpassad)

Artikel 10

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporten

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det Yttersta moderföretaget i en Multinationell koncern med skatterättslig hemvist på dess territorium eller någon annan Rapporteringsskyldig enhet i enlighet med avsnitt II i bilaga III, lämnar en

land-för-land-rapport med avseende på sitt Rapporterade räkenskapsår inom tolv månader efter den sista dagen i den Multinationella koncernens Rapporterade räkenskapsår i enlighet med avsnitt II i bilaga III.

2. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat där land-för-land-rapporten togs emot i enlighet med punkt 1 ska, genom automatiskt utbyte och inom den tidsfrist som anges i punkt 4, lämna land-för-land-rapporten till varje annan medlemsstat i vilken, enligt upplysningarna i land-för-land-rapporten, en eller flera Ingående enheter i den Multinationella koncern till vilken den Rapporteringskyldiga enheten hör antingen har skatterättslig hemvist eller är skattskyldiga avseende den affärsverksamhet som bedrivs genom ett fast driftställe.

3. Land-för-land-rapporten ska innehålla följande upplysningar om den Multinationella koncernen:

- a) Sammanställda upplysningar om intäkter, resultat före inkomstskatt, betald inkomstskatt, upplupen inkomstskatt, aktiekapital, ackumulerade vinstmedel, antal anställda och andra materiella anläggningstillgångar än kontanter eller likvida medel avseende varje jurisdiktion i vilken den Multinationella koncernen bedriver verksamhet.
- b) En identifiering av varje Ingående enhet i den Multinationella koncernen med angivande av jurisdiktion för den Ingående enhetens skatterättsliga hemvist och av den jurisdiktion enligt vars lagstiftning den Ingående enheten har bildats, om denna skiljer sig från jurisdiktionen för skatterättslig hemvist, samt den Ingående enhetens huvudsakliga ekonomiska verksamhet eller verksamheter.

4. Upplysningarna ska lämnas inom 15 månader efter den sista dagen av Räkenskapsåret för den Multinationella koncernen som land-för-land-rapporten avser.

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.2 (anpassad) → ₁ Rättelse, EUT L 31, 1.2.2019, s. 108

Artikel 11

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlaren till de behöriga myndigheterna lämnar upplysningar, som de har kännedom om, äger eller kontrollerar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang, inom 30 dagar räknat från

- a) dagen efter det att det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget tillgängliggörs för genomförande,
- b) dagen efter det att det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget är redo för genomförande,
- c) ☒ den dag då ☒ det första steget i genomförandet av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget har tagits,

beroende på vilken som inträffar först.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket ska de förmedlare som avses i artikel 3.21 andra stycket också vara skyldiga att lämna upplysningar inom 30 dagar räknat från dagen efter det att de, direkt eller genom andra personer, tillhandahöll hjälp, bistånd eller rådgivning.

2. Vad gäller marknadsförbara arrangemang ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlaren var tredje månad upprättar en rapport med en uppdatering som innehåller nya rapporteringspliktiga upplysningar som avses i punkt 14 a, d, g och h och som har blivit tillgängliga sedan den senaste rapporteringen.

3. Om en förmedlare är skyldig att lämna upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang till de behöriga myndigheterna i mer än en medlemsstat ska sådana upplysningar endast lämnas i den medlemsstat som nämns först i följande lista .

- a) Den medlemsstat där förmedlaren har sin skatterättsliga hemvist.
- b) Den medlemsstat där förmedlaren har ett fast driftställe genom vilket tjänster avseende arrangemanget tillhandahålls.
- c) Den medlemsstat där förmedlaren är registrerad eller vars lagstiftning denne regleras av.
- d) Den medlemsstat där förmedlaren är registrerad hos en yrkesorganisation avseende juridisk rådgivning, skatterådgivning eller konsulttjänster.

4. När det enligt punkt 3 föreligger en skyldighet att rapportera flera gånger ska förmedlaren vara undantagen från skyldigheten att lämna upplysningar om denne, i enlighet med nationell lagstiftning, kan bevisa att samma upplysningar har lämnats i en annan medlemsstat.

5. Varje medlemsstat får vidta nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätten till ett undantag från skyldigheten att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang om den rapporteringsskyldigheten skulle strida mot de yrkesmässiga privilegierna enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten. Under sådana omständigheter ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlarna utan dröjsmål underrättar eventuella andra förmedlare eller, om ingen sådan förmedlare finns, berörda skattebetalare om deras rapporteringsskyldighet i enlighet med punkt 6.

Förmedlare får bara vara berättigade till ett undantag enligt det första stycket i den mån de bedriver verksamhet inom ramen för de relevanta nationella lagar som styr deras yrken.

6. Om det inte finns någon förmedlare eller om förmedlaren underrättar den berörda skattebetalaren eller en annan förmedlare om tillämpningen av ett undantag i enlighet med punkt 5, ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att den andra underrättade förmedlaren eller, om ingen sådan finns, den berörda skattebetalaren, ska vara skyldig att lämna upplysningar om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang.

7. Den berörda skattebetalare som är ålagd rapporteringsskyldigheten ska lämna upplysningar inom 30 dagar, med början dagen efter det att det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget görs tillgängligt för genomförande av den berörda skattebetalaren, eller är redo för genomförande av den berörda skattebetalaren, eller när det första steget av genomförandet har tagits med avseende på den berörda skattebetalaren, beroende på vilket som inträffar först.

Om en berörd skattebetalare är skyldig att lämna upplysningar om det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget till de behöriga myndigheterna i mer än en medlemsstat ska sådana upplysningar endast lämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som nämns först i följande lista .

- a) Den medlemsstat där den berörda skattebetalaren har sin skatterättsliga hemvist.

- b) Den medlemsstat där den berörda skattebetalaren har ett fast driftställe som gynnas av arrangemanget.
- c) Den medlemsstat där den berörda skattebetalaren uppbär inkomst eller genererar vinster, även om den berörda skattebetalaren varken har sin skatterättsliga hemvist eller ett fast driftställe i någon medlemsstat.
- d) Den medlemsstat där den berörda skattebetalaren bedriver verksamhet, även om den berörda skattebetalaren varken har sin skatterättsliga hemvist eller ett fast driftställe i någon medlemsstat.

8. När det enligt punkt 7 föreligger en skyldighet att rapportera flera gånger ska den berörda skattebetalaren vara undantagen från skyldigheten att lämna upplysningar om denne, i enlighet med nationell lagstiftning, kan bevisa att samma upplysningar har lämnats i en annan medlemsstat.

9. Om det finns mer än en förmedlare ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att samtliga förmedlare som deltar i samma rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang ska vara skyldiga att lämna upplysningar om det arrangemanget.

En förmedlare ska endast undantas från skyldigheten att lämna upplysningar om denne, i enlighet med nationell lagstiftning, kan bevisa att samma upplysningar som avses i punkt 14 redan har lämnats av en annan förmedlare.

10. Om rapporteringsskyldigheten åligger den berörda skattebetalaren och det finns mer än en berörd skattebetalare ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att den berörda skattebetalare som ska lämna upplysningar i enlighet med punkt 6 är den som nämns först i följande lista .

- a) Den berörda skattebetalare som kom överens om det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget med förmedlaren.
- b) Den berörda skattebetalare som hanterar genomförandet av arrangemanget.

En berörd skattebetalare ska endast undantas från skyldigheten att lämna upplysningar om denne, i enlighet med nationell lagstiftning, kan bevisa att samma upplysningar som avses i punkt 14 redan har lämnats av en annan berörd skattebetalare.

11. Varje medlemsstat får vidta nödvändiga åtgärder för att ålägga varje berörd skattebetalare att lämna upplysningar om sin användning av arrangemanget till skattemyndigheten under vart och ett av de år som denne använder det.

→₁ 12. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att ålägga förmedlare och berörda skattebetalare att lämna upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang där det första steget genomfördes mellan den 25 juni 2018 och den 30 juni 2020. Förmedlare och berörda skattebetalare, beroende på vad som är tillämpligt, ska senast den 31 augusti 2020 lämna upplysningar om dessa rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. ←

13. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat i vilken upplysningar har lämnats in i enlighet med punkterna 1–12 i den här artikeln ska, genom automatiskt utbyte, lämna de upplysningar som specificeras i punkt 14 i den här artikeln till de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater, i enlighet med de praktiska arrangemang som antagits i enlighet med artikel 25.

14. De upplysningar som den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska lämna enligt punkt 13 ska omfatta följande, beroende på vad som är tillämpligt:

- a) Identiteten på förmedlare och berörda skattebetalare, inklusive deras namn, födelsedatum och födelseort (när det gäller en fysisk person), skatterättslig hemvist, skatteregistreringsnummer och, när så är lämpligt, personer som är företag i intressegemenskap med den berörda skattebetalaren.
- b) Uppgifter om de kännetecken som anges i bilaga IV som gör det gränsöverskridande arrangemanget rapporteringspliktigt.
- c) En sammanfattning av innehållet i det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget, inbegripet en hänvisning till det namn som allmänt används, om sådant finns, och en beskrivning i abstrakta termer av relevant affärsverksamhet eller relevanta arrangemang, som inte leder till att det röjs någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet, eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt, eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning.
- d) Det datum då det första steget i genomförandet av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget inleds eller har inletts.
- e) Uppgifter om de nationella bestämmelser som ligger till grund för det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget.
- f) Värdet av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget.
- g) Angivelse av den eller de berörda skattebetalarnas medlemsstat och varje annan medlemsstat som sannolikt kommer att beröras av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget.
- h) Angivelse av varje annan person i en medlemsstat som sannolikt kommer att beröras av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget, med angivande av till vilka medlemsstater en sådan person är knuten.

15. Det faktum att skattemyndigheterna inte reagerar mot ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang ska inte innebära ett godtagande av giltigheten eller den skattemässiga behandlingen av detta arrangemang.

16. För att underlätta det utbyte av upplysningar som avses i punkt 13 i den här artikeln ska kommissionen anta de praktiska arrangemang som krävs för att genomföra denna artikel, inbegripet åtgärder för att standardisera lämnandet av de upplysningar som anges i punkt 14 i den här artikeln, som en del av förfarandet för att fastställa det standardformulär som anges i artikel 24.5.

17. Kommissionen ska inte ha tillgång till de upplysningar som avses i punkt 14 a, c och h.

18. Det automatiska utbytet av upplysningar ska äga rum inom en månad från slutet av det kvartal under vilket upplysningarna lämnades. De första upplysningarna ska utbytas senast den 31 oktober 2020.

Artikel 12

⊗ Utökning av räckvidden för ⊗ automatiska utbyten

Om det bedöms som lämpligt ska kommissionen lägga fram ett förslag för rådet om kategorierna och villkoren i artikel 8.1, inbegripet villkoret att upplysningar om personer med hemvist i andra medlemsstater ska vara tillgängliga, eller de poster som anges i artikel 8.4, eller båda.

När rådet behandlar ett förslag från kommissionen ska det bedöma möjligheterna att ytterligare förstärka effektiviteten och funktionen av det automatiska utbytet av upplysningar och förbättra dess standard i syfte att uppnå följande:

- a) Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska, genom automatiskt utbyte, till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna upplysningar rörande beskattningsperioder från och med den 1 januari 2019 avseende personer med hemvist i den andra medlemsstaten när det gäller samtliga kategorier av inkomst och kapital i artikel 8.1 såsom de ska förstås enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna.
- b) Förteckningarna över kategorier och poster i artikel 8.1 och 8.4 ska utvidgas så att de omfattar andra kategorier och poster, däribland royaltyes.

AVSNITT III

UTBYTE AV UPPLYSNINGAR UTAN FÖREGÅENDE BEGÄRAN

Artikel 13

Räckvidd och villkor för utbyte av upplysningar utan föregående begäran

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska lämna de upplysningar som avses i artikel 1.1 till den behöriga myndigheten i varje annan berörd medlemsstat i följande fall:

- a) Den behöriga myndigheten i den ena medlemsstaten har skäl att anta att det kan uppstå ett skattebortfall i den andra medlemsstaten.
- b) En skattskyldig erhåller en skattenedsättning eller skattebefrielse i en medlemsstat vilken skulle föranleda en ökning av skatten eller skattskyldighet i den andra medlemsstaten.
- c) Affärstransaktioner mellan en skattskyldig i en medlemsstat och en skattskyldig i den andra medlemsstaten genomförs genom ett eller flera länder på ett sådant sätt att det kan leda till skattebortfall i den ena eller den andra medlemsstaten eller i båda.
- d) Den behöriga myndigheten i en medlemsstat har skäl att anta att ett skattebortfall kan bli följden av artificiella överföringar av vinster inom koncerner.
- e) Upplysningar som har lämnats till den ena medlemsstaten av den andra medlemsstatens behöriga myndighet har gjort det möjligt att erhålla upplysningar

som kan vara relevanta för fastställande av skattskyldighet i den senare medlemsstaten.

2. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat får, genom utbyte utan föregående begäran, till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna överlämna alla upplysningar som de har kännedom om och som kan vara användbara för behöriga myndigheter i de övriga medlemsstaterna.

Artikel 14

Tidsfrister

1. Den behöriga myndighet för vilken sådana upplysningar som avses i artikel 13.1 blir tillgängliga ska överlämna dessa upplysningar till den behöriga myndigheten i varje annan berörd medlemsstat snarast möjligt, dock senast en månad efter det att de blir tillgängliga.

2. Den behöriga myndighet till vilken uppgifterna har överlämnats enligt artikel 13 ska, om möjligt på elektronisk väg, bekräfta mottagandet av uppgifterna för den behöriga myndighet som tillhandahöll dem, omedelbart och under alla omständigheter senast sju arbetsdagar efter mottagandet.

KAPITEL III

ANDRA FORMER AV ADMINISTRATIVT SAMARBETE

AVSNITT I

NÄRVARO VID DE ADMINISTRATIVA MYNDIGHETERNA OCH MEDVERKAN I ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR

Artikel 15

Räckvidd och villkor

1. I syfte att utbyta sådana upplysningar som avses i artikel 1.1, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, efter överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den anmodade myndigheten och på de villkor som fastställts av den anmodade myndigheten,

- a) närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,
- b) närvara vid administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium.

Om de begärda upplysningarna finns i dokumentation som den anmodade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska den begärande myndighetens tjänstemän få kopior av denna.

2. I den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten kan det i den överenskommelse som avses i punkt 1 föreskrivas att när tjänstemän från den begärande myndigheten närvarar vid administrativa utredningar får de intervjua personer och granska handlingar.

Om den person som är föremål för utredning vägrar att respektera de utredningsåtgärder som vidtas av tjänstemän från den begärande myndigheten, ska den anmodade myndigheten behandla den vägran som om den hade skett mot dess egna tjänstemän.

3. De bemyndigade tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och befattning anges.

AVSNITT II

SAMTIDIGA KONTROLLER

Artikel 16

Samtidiga kontroller

1. När två eller flera medlemsstater kommer överens om att på respektive medlemsstats eget territorium utföra samtidiga kontroller av en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för dem i syfte att utbyta erhållna upplysningar, ska punkterna 2, 3 och 4 tillämpas.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska självständigt identifiera de personer beträffande vilka de avser att föreslå en samtidig kontroll. Den ska underrätta den behöriga myndigheten i de övriga berörda medlemsstaterna om de ärenden beträffande vilka den avser föreslå en samtidig kontroll och därvid motivera sina val.

Den ska ange den tidsperiod under vilken sådana kontroller ska utföras.

3. Den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat ska avgöra om den önskar delta i samtidiga kontroller. Den ska meddela den behöriga myndighet som föreslagit en samtidig kontroll sitt samtycke till att delta i kontrollen eller en motiverad vägran att delta.

4. Den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat ska utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna kontrollen.

AVSNITT III

ADMINISTRATIV DELGIVNING

Artikel 17

Begäran om delgivning

1. På begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av liknande handlingar i den anmodade medlemsstaten, delge mottagaren alla handlingar och beslut som kommer från de administrativa myndigheterna i den begärande medlemsstaten och som rör tillämpningen på dess territorium av lagstiftning om skatter som omfattas av detta direktiv.

2. Begäran om delgivning ska innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som ska delges och om mottagarens namn och adress samt all annan information som kan underlätta identifiering av mottagaren.

3. Den anmodade myndigheten ska omedelbart underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning har behandlats, framför allt om den dag då handlingen eller beslutet delgivits mottagaren.

4. Den begärande myndigheten ska begära delgivning i enlighet med denna artikel enbart när den inte kan utföra delgivning i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av berörda handlingar i den begärande medlemsstaten eller där sådan delgivning skulle medföra orimliga svårigheter. En medlemsstats behöriga myndighet får delge alla handlingar direkt med rekommenderad post eller på elektronisk väg till en person som befinner sig på en annan medlemsstats territorium.

AVSNITT IV

ÅTERKOPPLING

Artikel 18

Villkor

1. När en behörig myndighet lämnar upplysningar i enlighet med artikel 5 eller artikel 13 får den begära att den behöriga myndighet som tar emot upplysningarna ger återkoppling om detta. Om återkoppling begärs, ska den behöriga myndighet som tog emot upplysningarna, med beaktande av de tillämpliga reglerna om skattesekretess och dataskydd i dess medlemsstat, så snart som möjligt men dock senast inom tre månader efter det att resultatet av användningen av de begärda upplysningarna har blivit känt, ge återkoppling till den behöriga myndighet som lämnade upplysningarna. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska arrangemangen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ge återkoppling rörande det automatiska utbytet av upplysningar till de övriga berörda medlemsstaterna en gång per år i enlighet med en bilateral överenskommelse om de praktiska arrangemangen .

AVSNITT V

UTBYTE AV BÄSTA PRAxis OCH ERFARENHETER

Artikel 19

Räckvidd och villkor

1. Tillsammans med kommissionen ska medlemsstaterna utreda och utvärdera det administrativa samarbetet som följer av detta direktiv och dela med sig av sina erfarenheter i syfte att förbättra samarbetet och vid behov utforma regler på de berörda områdena.

2. Medlemsstaterna får, tillsammans med kommissionen, utarbeta riktlinjer om alla aspekter som anses nödvändiga för utbyte av bästa praxis och erfarenheter.

KAPITEL IV

VILLKOR FÖR DET ADMINISTRATIVA SAMARBETET

Artikel 20

Utlämnande av upplysningar och dokument

1. Alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av detta direktiv ska omfattas av myndighetssekretess och åtnjuta samma skydd som

liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som avses i artikel 2.

Sådana upplysningar får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 2010/24/EU¹⁴ eller för fastställande och uppbörd av obligatoriska sociala avgifter.

De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

2. Upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med detta direktiv får, med tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnade upplysningar i enlighet med detta direktiv, användas för andra ändamål än dem som avses i punkt 1, dock endast i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om upplysningarna kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade dem.

3. Om en behörig myndighet i en medlemsstat anser att upplysningar som den har tagit emot från en annan medlemsstats behöriga myndighet sannolikt kan vara till nytta för de ändamål som avses i punkt 1 för en tredje medlemsstats behöriga myndighet, får den vidarebefordra upplysningarna till denna senare behöriga myndighet, under förutsättning att det överlämnandet av upplysningar står i överensstämmelse med reglerna och förfarandena i detta direktiv. Den ska underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken upplysningarna ursprungligen härrör om sin avsikt att vidarebefordra dessa upplysningar till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat från vilken upplysningarna ursprungligen härrör kan motsätta sig ett sådant vidarebefordrande av upplysningarna inom tio arbetsdagar från mottagandet av meddelandet från den medlemsstat som önskar vidarebefordra upplysningarna.

4. Tillstånd att använda upplysningar i enlighet med punkt 2, som har vidarebefordrats i enlighet med punkt 3, kan endast beviljas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken upplysningarna ursprungligen härrör.

5. Upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana, som den anmodade myndigheten har erhållit och lämnat till den begärande myndigheten i enlighet med detta direktiv får återopas som bevismaterial av behöriga organ i den begärande medlemsstaten, på samma villkor som för liknande upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument som har lämnats av en annan myndighet i den medlemsstaten.

↓ (EU) 2016/881 artikel 1.3
(anpassad)

6. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 4 i denna artikel ska upplysningar som lämnas mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 10 användas för övergripande riskanalys vad gäller risker inom internprissättningsområdet och andra risker med anknytning till skattebaserosion och flyttning av vinster, inbegripet bedömning av risken för att medlemmar i

¹⁴ Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

den Multinationella koncernen inte efterlever tillämpliga regler för internprissättning, och, om det är lämpligt, för ekonomisk och statistisk analys. Justering av internprissättning av den mottagande medlemsstatens skattemyndigheter ska inte baseras på de uppgifter som utbyts i enlighet med artikel 10. Trots detta föreligger det inget förbud mot att använda de upplysningar som lämnas mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 10 som grund för att göra ytterligare efterforskningar om den Multinationella koncernens arrangemang för internprissättning eller om andra skattefrågor vid en skatterevision, och lämpliga justeringar av en Ingående enhets skattepliktiga inkomst får göras som följd därav.

↓ 2011/16/EU (anpassad)

Artikel 21

Begränsningar

1. En anmodad myndighet i en medlemsstat ska ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat sådana upplysningar som avses i artikel 5, under förutsättning att den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den under omständigheterna kunde ha använt för att skaffa de begärda upplysningarna, utan att riskera det önskade resultatet.
2. Detta direktiv medför inte någon skyldighet för en anmodad medlemsstat att utföra utredningar eller överlämna upplysningar, om det skulle strida mot dess lagstiftning att för egna ändamål utföra sådana utredningar eller inhämta de begärda upplysningarna.
3. Den behöriga myndigheten i en anmodad medlemsstat får vägra att lämna upplysningar, om den begärande medlemsstaten av rättsliga skäl inte får lämna liknande upplysningar.
4. Lämnande av upplysningar får vägras, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt röjs, eller om det gäller upplysningar vilkas lämnande skulle strida mot allmän ordning.
5. Den anmodade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om skälen till att den avslår en begäran om upplysningar.

Artikel 22

Skyldigheter

1. När en medlemsstat begär upplysningar i enlighet med detta direktiv, ska den anmodade medlemsstaten använda de medel som den förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna medlemsstat kanske inte behöver upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Den skyldigheten påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i artikel 21.2, 21.3 och 21.4, vilkas återopande inte i något fall medför en rätt för en anmodad medlemsstat att vägra att lämna upplysningar enbart därför att den inte har något eget intresse av denna information.
2. Artikel 21.2 och 21.4 får under inga omständigheter tolkas som att den ger en medlemsstats anmodade myndighet rätt att vägra att lämna upplysningar enbart därför att dessa upplysningar innehas av en bank, en annan finansiell institution, ett ombud, en representant eller en förvaltare eller på grund av att upplysningarna rör ägarintressen i en person.
3. Utan hinder av vad som sägs i punkt 2 får en medlemsstat vägra att lämna de begärda upplysningarna om dessa upplysningar avser beskattningsperioder som infaller före

den 1 januari 2011 och om lämnandet av upplysningarna hade kunnat vägras med stöd av artikel 8.1 i direktiv 77/799/EEG om begäran hade lämnats före den 11 mars 2011.

Artikel 23

Utvidgning av mer omfattande samarbete som erbjuds ett tredjeland

När en medlemsstat erbjuder ett tredjeland ett mer omfattande samarbete än vad som föreskrivs i detta direktiv, får den medlemsstaten inte vägra att erbjuda någon annan medlemsstat som så önskar att inleda ett sådant ömsesidigt mer omfattande samarbete med den medlemsstaten.

Artikel 24

Standardformulär och standardiserade datorformat

1. Begäranden om upplysningar och administrativa utredningar enligt artikel 5 och svar på dessa, mottagningsbevis, begäranden om ytterligare bakgrundsinformation samt oförmåga eller vägran att besvara begäranden enligt artikel 7 ska i möjligaste mån skickas med hjälp av ett standardformulär som fastställts av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2.

Standardformulären får åtföljas av rapporter, redogörelser och alla andra typer av dokument, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur dessa.

2. Standardformuläret enligt punkt 1 ska innefatta åtminstone följande upplysningar som ska lämnas av den begärande myndigheten:

- a) Identiteten på den person som är föremål för utredning eller undersökning.
- b) Det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs.

I enlighet med den internationella utvecklingen kan den begärande myndigheten, såvitt det är känt, uppge namn och adress på varje person som kan antas inneha de begärda upplysningarna, samt varje annan uppgift som kan underlätta den anmodade myndighetens insamling av upplysningarna.

3. Upplysningar som lämnas utan föregående begäran och därpå följande mottagningsbevis enligt artiklarna 13 respektive 14, begäran om delgivning enligt artikel 17 samt återkoppling enligt artikel 18 ska lämnas med hjälp av ett standardformulär som fastställts av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2.

↓ 2014/107/EU artikel 1.3 (anpassad)

4. Det automatiska utbytet av upplysningar enligt artikel 8 ska ske med användning av ett standardiserat datorformat som syftar till att underlätta detta automatiska utbyte, som ska användas för alla typer av automatiskt utbyte av upplysningar och som fastställs av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2.

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.3
(anpassad)

5. ☒ Kommissionen får, genom genomförandeakter, ändra de standardformulär, inbegripet den språkordning, som antagits ☒ i enlighet med ☒ artikel 20.5 i direktiv 2011/16/EU ☒ för det automatiska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i enlighet med artikel 9 ☒ och ☒ om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang i enlighet med artikel 11.

☒ Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2. ☒

Dessa standardformulär ska inte gå utöver de komponenter för utbyte av upplysningar som förtecknas i artiklarna 9.5 och 11.14 och andra beslättrade områden med anknytning till dessa komponenter som är nödvändiga för att man ska uppnå målen med artikel 9 respektive 11.

Den språkordning som avses i första stycket ska inte hindra medlemsstaterna från att lämna de upplysningar som avses i artiklarna 9 och 11 på något av unionens officiella språk. I denna språkordning kan emellertid föreskrivas att de centrala delarna av sådana upplysningar också ska lämnas på något annat av unionens officiella språk.

↓ (EU) 2016/881 artikel 1.4
(anpassad)

6. Det automatiska utbytet av upplysningar om land-för-land-rapporten i enlighet med artikel 10 ska ske med användning av standardformuläret i tabellerna 1, 2 och 3 i avsnitt III i bilaga III. Kommissionen ska genom genomförandeakter ☒ fastställa ☒ språkordningen för utbytet. ☒ Språkordningen ☒ ska inte hindra medlemsstaterna från att lämna de upplysningar som avses i artikel 10 på något av unionens officiella språk och arbetspråk. ☒ Den ☒ får emellertid föreskriva att de centrala delarna av sådana upplysningar också ☒ ska ☒ lämnas på något annat av unionens officiella språk. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2.

↓ 2011/16/EU (anpassad)

Artikel 25

Praktiska arrangemang

1. Upplysningar som lämnas i enlighet med detta direktiv ska i möjligaste mån lämnas på elektronisk väg med hjälp av CCN-nätet.

☒ Kommissionen ska ☒ vid behov ☒ genom genomförandeakter ☒ anta de praktiska arrangemang som krävs för att genomföra första stycket. ☒ Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2. ☒

↓ 2014/107/EU artikel 1.4

2. Kommissionen ska ansvara för den utveckling av CCN-nätet som krävs för att upplysningarna ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna och för att säkerställa CCN-nätets säkerhet.

Medlemsstaterna ska ansvara för den utveckling av sina system som behövs för att upplysningarna ska kunna utbytas med hjälp av CCN-nätet och för att säkerställa sina systems säkerhet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje Rapporteringsskyldig fysisk person underrättas om en säkerhetsöverträdelse med avseende på dennes uppgifter när denna överträdelse sannolikt kommer att påverka skyddet av dennes personuppgifter eller integritet negativt.

Medlemsstaterna ska avstå från ersättningskrav för utgifter som uppstår vid tillämpningen av detta direktiv, utom i tillämpliga fall vad gäller expertarvoden.

↓ (EU) 2015/2376 artikel 1.5 a
(anpassad)

3. Personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till dessa upplysningar endast i den mån som det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av den katalog som avses i punkt 5 och av CCN-nätet.

↓ 2011/16/EU (anpassad)

4. En begäran om samarbete, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade dokument får avfattas på varje språk som den anmodade och den begärande myndigheten kommit överens om.

En sådan begäran ska åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den anmodade myndighetens medlemsstat endast i särskilda fall då denna myndighet motiverar sin begäran om översättning.

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.4
(anpassad)

5. De behöriga myndigheterna i alla medlemsstater ska ha tillgång till de upplysningar som registrerats i den säkra centrala medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning som utvecklats av kommissionen och till vilken kommissionen tillhandahåller tekniskt och logistiskt stöd i enlighet med artikel 21.5 i direktiv 2011/16/EU , där upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 9.1 samt för artikel 11.13, 11.14 och 11.16 ska registreras för att uppfylla det automatiska utbyte som föreskrivs i dessa punkter.

Kommissionen ska också ha tillgång till de upplysningar som registreras i denna katalog, dock med de begränsningar som anges i artiklarna 9.7 och 11.17. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de nödvändiga praktiska arrangemangen . Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2 .

Fram till dess att denna katalog tas i drift ska det automatiska utbyte som föreskrivs i artiklarna 9.1, 11.13, 11.14 och 11.16 utföras i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och tillämpliga praktiska arrangemang.

↓ (EU) 2016/881 artikel 1.5
(anpassad)

6. Upplysningar som lämnas i enlighet med artikel 10.2 ska lämnas på elektronisk väg med hjälp av CCN-nätet. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta nödvändiga praktiska

☒ arrangemang ☒ för uppgraderingen av CCN-nätet. Dessa genomförandeakter ska antas ☒ i enlighet med förfarandet i artikel 32.2 ☒.

↓ 2011/16/EU

Artikel 26

Särskilda skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att

- a) säkerställa en ändamålsenlig intern samordning inom den organisation som avses i artikel 4,
 - b) upprätta ett direkt samarbete med de myndigheter i de övriga medlemsstaterna som avses i artikel 4,
 - c) se till att de arrangemang för administrativt samarbete som föreskrivs i detta direktiv fungerar på ett smidigt sätt.
-

↓ (EU) 2016/2258 artikel 1
(anpassad)

2. Vid genomförandet och verkställigheten av ☒ den lagstiftning i medlemsstaterna ☒ som ger verkan åt detta direktiv, och för att säkerställa att det administrativa samarbete som det inrättar fungerar, ska medlemsstaterna i lag föreskriva att skattemyndigheterna ☒ ska ☒ ges tillgång till de mekanismer, förfaranden, handlingar och den information som avses i artiklarna 13, 30, 31 och 40 i direktiv (EU) 2015/849.

↓ 2011/16/EU

3. Kommissionen ska till varje medlemsstat vidarebefordra all allmän information avseende genomförande och tillämpning av detta direktiv som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

KAPITEL V

FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 27

Utvärdering

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska undersöka och utvärdera hur det administrativa samarbete som föreskrivs i detta direktiv fungerar.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna alla relevanta upplysningar som krävs för att utvärdera hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet enligt detta direktiv är när det gäller att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt.

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.5
(anpassad)

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbyte av upplysningar som avses i artiklarna 8–11 samt de praktiska resultat som uppnåtts. Kommissionen ska genom förändringar fastställa former och villkor för hur denna årliga utvärdering ska lämnas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2 .

↓ 2011/16/EU (anpassad)

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa en förteckning över de statistiska uppgifter som medlemsstaterna ska lämna för utvärderingen av detta direktiv. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 32.2.

↓ (EU) 2015/2376 artikel 1.7
(anpassad)

Artikel 28

Sekretess

1. Upplysningar som har lämnats till kommissionen i enlighet med detta direktiv ska behandlas konfidentiellt av kommissionen i enlighet med de bestämmelser som gäller för unionsmyndigheter och får inte användas för andra ändamål än dem som krävs för att fastställa huruvida och i vilken utsträckning medlemsstaterna följer detta direktiv.

2. Upplysningar som har lämnats till kommissionen av en medlemsstat i enlighet med artikel 27, samt alla rapporter eller dokument som har utarbetats av kommissionen med användning av sådana upplysningar, får lämnas till övriga medlemsstater. Sådana inlämnade upplysningar ska omfattas av myndighetssekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten.

De rapporter och dokument som utarbetats av kommissionen och som avses i det första stycket får endast användas av medlemsstaterna för analysändamål och får inte offentliggöras eller göras tillgängliga för någon annan person eller något annat organ utan kommissionens uttryckliga samtycke.

↓ 2011/16/EU

KAPITEL VI

FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

Artikel 29

Utbyte av upplysningar med tredjeländer

1. När en medlemsstats behöriga myndighet från ett tredjeland tar emot upplysningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av den medlemsstatens nationella

lagstiftning i fråga om de skatter som avses i artikel 2, får denna myndighet, om det är tillåtet enligt ett avtal med det tredjelandet, vidarebefordra dessa upplysningar till de medlemsstaters behöriga myndigheter för vilka upplysningarna kan vara till nytta och till alla begärande myndigheter.

2. De behöriga myndigheterna får i enlighet med nationella bestämmelser om överföring av personuppgifter till tredjeländer lämna upplysningar som tagits emot enligt detta direktiv till ett tredjeland, under förutsättning att samtliga av följande villkor är uppfyllda:

- a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken upplysningar härrör har samtyckt till att de vidarebefordras.
- b) Det berörda tredjelandet har åtagit sig att erbjuda det samarbete som krävs för insamling av bevisning för den oriktiga eller olagliga karaktären av transaktioner som verkar strida mot eller utgöra en överträdelse av skattelagstiftningen.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Dataskydd

↓ 2014/107/EU artikel 1.5 a
(anpassad)

1. Allt utbyte av upplysningar enligt detta direktiv ska omfattas av förordning (EU) 2016/679. Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av detta direktiv, begränsa tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 13, 14.1, ~~14.2~~ och ~~15~~ 15 i förordning (EU) 2016/679 i den utsträckning som behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 e i den förordningen.

↓ (EU) 2015/2376 artikel 1.8

2. Förordning (EU) 2018/1725 är tillämplig på all behandling av personuppgifter enligt detta direktiv av unionens institutioner och organ. För en korrekt tillämpning av detta direktiv ska emellertid tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som anges i artiklarna 15, 16.1 och 17–21 i förordning (EU) 2018/1725 begränsas i den utsträckning som krävs för att skydda de intressen som avses i artikel 25.1 c i den förordningen.

↓ 2014/107/EU artikel 1.5 b
(anpassad)

3. Rapporteringsskyldiga finansiella institut och de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska anses vara registeransvariga enligt förordning (EU) 2016/679.

4. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska varje medlemsstat säkerställa att varje Rapporteringsskyldigt finansiellt institut under dess jurisdiktion underrättar varje berörd Rapporteringsskyldig fysisk person om att de upplysningar om denne som avses i artikel 8.4 kommer att samlas in och överföras i enlighet med detta direktiv och ska säkerställa att det

Rapporteringskyldiga finansiella institutet tillhandahåller denna person alla upplysningar som denne är berättigad till enligt förordning (EU) 2016/679 i tillräckligt god tid för att ☒ han eller hon ☒ ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan det berörda Rapporteringskyldiga finansiella institutet rapporterar de upplysningar som avses i artikel 8.4 till den behöriga myndigheten i dess hemvistmedlemsstat.

5. Upplysningar som behandlas i enlighet med detta direktiv ska inte lagras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med detta direktiv, och under alla omständigheter i enlighet med varje registeransvarigs inhemska regler om tidsfrister.

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.6
(anpassad)

Artikel 31

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv vad avser artiklarna 10 och 11 och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att ☒ säkerställa ☒ att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

↓ (EU) 2016/881 artikel 1.8

Artikel 32

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för administrativt samarbete i fråga om beskattning. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

↓ (EU) 2018/822 artikel 1.7
(anpassad)

Artikel 33

Rapportering

1. Vart femte år efter den 1 januari ☒ 2018 ☒ ska kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet.

2. Vartannat år efter den 1 juli 2020 ska medlemsstaterna och kommissionen utvärdera relevansen av bilaga IV och kommissionen lägga fram en rapport för rådet. Den rapporten ska om så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 34

☒ Överlämnande ☒

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell ☒ rätt ☒ som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 35

Upphävande

Direktiv, ☒ 2011/16/EU, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga V, ☒ upphör att gälla, ☒ utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga V ☒.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet ☒ och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV ☒.

Artikel 36

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft ☒ den 2 juli 2020 ☒.

Artikel 37

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*